หอสมุดกลาง ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

หลักการ และวิธีการซึ่งปรากฏตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

อันเนื่องมาจากในภาวะปัจจุบันนี้ การกระทำที่ถือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ และก่อให้เกิดความเสียหายต่อนานาประเทศเป็นอย่างมากก็คือ ภัยอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ โดยในปัจจุบันการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมทั้งการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลได้มีจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้น และความรุนแรง และผลกระทบที่เกิดกับมนุษยชาติก็มากขึ้นด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เหตุการณ์ และความรุนแรงต่างๆ นี้มิได้เกิดภายในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งเป็นหลักเท่านั้น แต่กลับมีผลกระทบ และเป็นภัยต่อนานาประเทศ และประชาคมโลกทั้งมวล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง และกรณีศึกษา ดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1การเข้าปล้นเรือ MV Petro Ranger (ค.ศ. 1998)

เรือ MV Petro Ranger ได้ออกเดินทางจากท่าเรือสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1998 พร้อมกับบรรทุกน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ และเมื่อออกเดินทางไปแล้ว 9 ชั่วโมง ได้มีโจรสลัดจำนวน 12 คนบุกขึ้นเรือ และจับตัวลูกเรือเอาไว้เป็นตัวประกัน พร้อมกับควบคุมเรือเพื่อเดินทางไปยังเกาะ Hainan สาธารณรัฐประชาชนจีน ลูกเรือจำนวน 21 คนซึ่งถูกควบคุมตัวไว้ ถูกโจรสลัดทำร้าย และสังหาร สุดท้ายรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จับกุมตัวผู้กระทำความผิด และสอบสวนถึงการกระทำดังกล่าว แต่สุดท้ายได้ดำเนินการส่งตัวผู้กระทำความผิดกลับไปยังประเทศอินโดนีเซียโดยไม่ได้พิจารณาลงโทษเป็นประการใด[1]

กรณีที่ 2การใช้ระเบิดพลีชีพเพื่อทำลายเรือ USS Cole (ค.ศ.2000)

การโจมตีเรือ USS Cole โดยกลุ่มขบวนการ Al Qaeda ในปี ค.ศ. 2000 นี้ทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวน 17 คน และบาดเจ็บเป็นจำนวน 39 คน เป็นการกระทำที่ทำลงในเขตอ่าว Aden ซึ่งอยู่ภายในทะเลอาณาเขตของประเทศเยเมน ในขณะที่เรือกำลังจอด และทอดสมออยู่เพื่อเติมเชื้อเพลิง ทั้งนี้ การโจมตีของกลุ่มผู้ก่อการร้ายได้ทำลงโดยใช้วัตถุระเบิดซีโฟร์ หนัก 600 ปอนด์ และวางระเบิดดังกล่าวไว้ภายในเรือ รวมทั้งการนำทุ่นระเบิดลอยน้ำจำนวนมากมาล้อมรอบเรือ ซึ่ง

---

[1] Sinai, "Future Trends in Worldwide Maritime Terrorism" p. 50 ; John Sitilides, "U.S. Strikes Expose Emerging Regional Treats", The HR-Net Forum (The Washington Monitor), August 28, 1998

ส่งผลให้การระเบิดมีขึ้นทั้งภายใน และภายนอกเรือ ต่อเนื่องยาวนานกว่า 4 ชั่วโมง ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อเรือ และทรัพย์สินเป็นอันมาก[2]

กรณีที่ 3การเข้าปล้นเรือในเขตช่องแคบมะละกา (ค.ศ. 2000)

วันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 2000 เวลาประมาณ 02.30 น. ณ ตำบลที่เรือ Latitude 01 - 40 N. Longitude 106 - 18 E. นอกฝั่งอินโดนีเซีย ผู้ก่อการร้ายจำนวนหนึ่งบุกขึ้นเรือบรรทุกน้ำมันที่แล่นมาจาก Port Dickson เพื่อไปยังเมืองท่า Kuching บนเกาะบอร์เนียว โดยได้ยึดเรือและจับลูกเรือทั้งหมดขังเอาไว้ และพาเรือไปยังท่าปลายทางแห่งหนึ่ง เพื่อทำการขโมยน้ำมันดีเซลประมาณ 2,200 ตันด้วยการถ่ายไปลงเรือลำอื่น เมื่อดำเนินการเรียบร้อยจึงนำเรือมาปล่อยทิ้งไว้ใกล้ท่าเรือสิงคโปร์ และปล่อยลูกเรือในเวลา 06.00 น. ของวันที่ 26 กันยายน 2543 ก่อนลงเรือเล็กหลบหนีไป[3]

กรณีที่ 4การใช้ระเบิดพลีชีพเพื่อทำลายเรือ MV Limburg (ค.ศ.2003)

การโจมตีในกรณีนี้ เกิดขึ้นวันที่ 6 กันยายน ค.ศ. 2002 ในระหว่างที่เรือ Limburg ซึ่งบรรทุกน้ำมันจำนวน 397,000 บาร์เรลเพื่อเดินทางจากประเทศอิหร่าน ไปยังประเทศมาเลเซีย อยู่ในอ่าว Aden ประเทศเยเมน โดยการโจมตีดังกล่าวได้กระทำลงโดยการวางระเบิดเรือของกลุ่ม Al Qaeda ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดเพลิงไหม้ลำเรือ และทำให้น้ำมันเป็นจำนวนมากไหลลงสู่อ่าว Aden นอกจากนี้ การกระทำในครั้งนี้เป็นผลให้มีผู้เสียชีวิต จำนวน 3 คน และผู้บาดเจ็บเป็นจำนวน 12 คนด้วยกัน[4]

และจากกรณีศึกษาดังกล่าวข้างต้น ย่อมเป็นตัวอย่างให้เห็น และพิจารณาได้ว่าการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในทางทะเลล้วนทำให้เกิดความเสียหาย หรือผลกระทบในวงกว้างซึ่งส่งผลให้นานาประเทศหันมาให้ความสำคัญกับมาตรการทางกฎหมายมากยิ่งขึ้น

---

[2] Peter Chalk. Maritime Terrorism in the Contemporary Era : Threat and Potential Future Contingencies, The MIPT Terrorism Annual 2006, p. 40. Oklahoma : MIPT, 2006

[3] Rollie Lal, Brian A. Jackson. Change and Continuity in Terrorism Revisited: Terrorist Tactics, 1980-2005, The MIPT Terrorism Annual 2006, p. 3. Oklahoma : MIPT, 2006

[4] Mirelle Warouw, "The threat Against Maritime Assets : A Review of Historical Cases, Operational Patterns and Indicators", p. 12 ; Knights, "Iraqi Critical Infrastructure Faces Sophisticated Treat", pp. 22-23 ; Koknar, "Maritime Terrorist"

ดังนั้น นานาประเทศ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ จึงพยายามเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาของการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย แต่ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การที่นานาประเทศไม่สามารถร่วมกันกำหนดคำนิยามของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่เป็นสากลได้ ซึ่งอุปสรรคที่ขัดขวางต่อการร่วมกันกำหนดคำนิยามของการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ก็คือ ความคิด และทัศนคติที่แตกต่างกันของแต่ละชาติ ดังนั้นปัญหาในการกำหนดคำนิยามก็ยังคงปรากฏจนกระทั่งปัจจุบันนี้[5]

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกัน ต่อสู้ และต่อต้านการกระอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ นานาประเทศ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องจึงได้ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อร่างกฎหมาย และคิดหาวิธีการปฏิบัติอันเหมาะสมสำหรับการกระทำที่เป็นเรื่องๆ และมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อเป็นการป้องกัน ต่อสู้ และต่อต้านการกระอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศในรูปแบบต่างๆ โดยทำการร่างอนุสัญญาที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ ถึง 13 ฉบับ[6] ด้วยกัน โดยประกาศใช้อนุสัญญาดังกล่าว นับแต่ปี ค.ศ. 1963 อันประกอบด้วย

1. อนุสัญญาโตเกียวว่าด้วยความผิด และการกระทำบางประการในอากาศยาน ค.ศ. 1963 (Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft 1963)[7]
2. อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. 1970 (Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft 1970)[8]

---

[5] องค์การสหประชาชาติโดยคณะกรรมการร่างกฎหมาย ได้เคยให้คำนิยามของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศไว้ว่า

(ก) ต้องเป็นการกระทำที่มุ่งกระทำต่อบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น ผู้นำของรัฐ หรือสมาชิกในทางการทูต

(ข) การกระทำนั้นเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายเป็นสลัดอากาศต่อเครื่องบินโดยสารพลเรือน

(ค) ต้องเป็นการส่งผู้กระทำการออกไปปฏิบัติการนอกประเทศ และใช้วิธีการรุนแรง

(ง) ใช้ชีวิตผู้บริสุทธิ์เป็นเครื่องมือ

[6] Security Council . UN Action to Counter . http :// www.un.org/terrorism/instruments.html : United Nations, 2006

[7] อนุสัญญาโตเกียวว่าด้วยความผิด และการกระทำบางประการในอากาศยาน ค.ศ. 1963 จะใช้กับการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยในการบิน หรือในอากาศยาน ซึ่งกำลังบินอยู่เหนือผิวน้ำ หรือในเขตทะเลหลวง หรือพื้นที่นอกเขตรัฐใดรัฐหนึ่ง

[8] อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. 1970 เป็นการกำหนดพันธกรณีของรัฐเกี่ยวกับการยึด หรือควบคุม ซึ่งรวมถึงการพยายามที่มุ่งกระทำต่อ

3. อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินอากาศ ค.ศ. 1971 (Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation 1971)[9]
4. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกัน และลงโทษทางอาญาต่อบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ ค.ศ. 1973 (Convention for the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Person 1973)[10]
5. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการจับตัวประกัน ค.ศ. 1979 (International Convention against the Taking of Hostages 1979)[11]

อากาศยานซึ่งอยู่ภายนอกอาณาเขตของรัฐที่จดทะเบียนอากาศยานดังกล่าวว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมาย ทั้งนี้รัฐภาคีของอนุสัญญาฯ มีหน้าที่จะต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นแก่ผู้กระทำความผิด และช่วยเหลือผู้โดยสาร และลูกเรือที่เกี่ยวข้องด้วย

[9] อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินอากาศ ค.ศ. 1971 หรืออนุสัญญามอนทรีออล เป็นอนุสัญญาสำหรับการกระทำที่รุนแรงที่เกิดขึ้นบนอากาศยาน อันได้แก่

1. การทำลายอากาศยาน หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่ออากาศยานจนทำให้ไม่สามารถบินต่อได้ หรือกระทำการจนอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน
2. การสื่อสารข้อมูลที่เป็นความเท็จจนน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน
3. การทำลาย ทำความเสียหาย หรือแทรกแซงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในการบิน

[10] อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกัน และลงโทษทางอาญาต่อบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ ค.ศ. 1973 หรืออนุสัญญานิวยอร์ก จะใช้กับการกระทำความผิดที่ทำต่อผู้แทนทางการทูต หรือบุคคลอื่นที่ได้รับความคุ้มครอง เช่น ประมุขของรัฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ หรือตัวแทนองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น ทั้งนี้การกระทำความผิดนั้นอาจเป็นการกระทำความผิดในลักษณะของการฆาตกรรม ลักพาตัว หรือแม้กระทั่งการโจมตี การข่มขู่บุคคลเหล่านั้นด้วย

[11] อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการจับตัวประกัน ค.ศ. 1979 โดยอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้ให้คำนิยามของการจับตัวประกันเอาไว้ว่า เป็นการกักตัวบุคคลเอาไว้เพื่อบังคับให้บุคคลที่สามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแลกกับการปล่อยตัวบุคคลที่ถูกจับตัวเอาไว้ โดยอนสัญญาฯ นี้จะลงโทษผู้ที่มีส่วนร่วมโดยตรง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่มุ่งจับตัวบุคคลไปเพื่อบีบบังคับรัฐ

6. อนุสัญญาเพื่อป้องกันทางกายภาพจากอาวุธนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980 (Convention on the Physical Protection of Nuclear Materials 1980)[12]
7. พิธีสารว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันรุนแรงที่มิชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยานพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airport Serving International Civil Aviation 1988)[13]
8. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 (Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of maritime navigation 1988)
9. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf 1988)
10. อนุสัญญาว่าด้วยการทำเครื่องหมายบนวัตถุระเบิดพลาสติกอันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตรวจค้นพบ ค.ศ. 1991 (Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection 1991)[14]

หรือองค์การระหว่างประเทศ กลุ่มบุคคลใดๆ ให้กระทำการ หรืองดเว้นการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

[12] อนุสัญญาเพื่อป้องกันทางกายภาพจากอาวุธนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980 ได้กำหนดให้การครอบครอง การใช้ และการโอนวัตถุที่เกี่ยวกับอาวะนิวเคลียร์ รวมไปถึงการขโมยอาวุธนิวเคลียร์ การขู่ว่าจะใช้อาวุธนิวเคลียร์เพื่อทำให้เกิดการบาดเจ็บ และเสียชีวิตแก่บุคคลอื่น หรือสร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินเป็นการกระทำความผิดทางอาญา
ตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ รัฐภาคีจะต้องดำเนินการตามแนวมาตรฐานความปลอดภัยขั้นต่ำในการขนส่งวัตถุนิวเคลียร์ อีกทั้งกำหนดให้รัฐภาคีมีเขตอำนาจในการดำเนินการ หรือมีเขตอำนาจในการพิจารณาคดี

[13] พิธีสารว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันรุนแรงที่มิชอบด้วยกฎหมาย ณ สนามบินซึ่งรองรับการบินระหว่างประเทศ ค.ศ. 1988 เป็นพิธีสารที่เพิ่มเติมข้อกำหนดของอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินอากาศ ค.ศ. 1971

[14] อนุสัญญาว่าด้วยการทำเครื่องหมายบนวัตถุระเบิดพลาสติกอันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตรวจค้นพบ ค.ศ. 1991 เป็นวัตถุประสงค์เพื่อต่อสู้กับการก่อวินาศกรรมบนเครื่องบิน โดยมุ่งควบคุม และจำกัดการใช้ระเบิดพลาสติกที่ไม่สามารถตรวจพบได้ โดยรัฐภาคีจะต้องมีระบบสำหรับควบคุมวัตถุระเบิดพลาสติกภายในรัฐของตนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รัฐภาคีจะต้อง

11. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการระเบิดโดยผู้ก่อการร้าย ปี ค.ศ. 1998 (International Convention for the Suppression of Terrorist Bombing 1998)[15]
12. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย ค.ศ. 1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism 1999)[16]
13. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายโดยใช้อาวุธนิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005)[17]

ทั้งนี้ อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ถือเป็นกฎหมาย หรือ

กำหนดมาตรการในการห้าม หรือป้องกันการขนย้ายวัตถุระเบิดเข้าไป หรือออกจากดินแดนของรัฐภาคี

[15] อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการระเบิดโดยผู้ก่อการร้าย ปี ค.ศ. 1998 เป็นอนุสัญญาที่มุ่งใช้กับการกระทำ หรือพยายามส่งโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การวางระเบิด การปลดระเบิด การจุดระเบิด หรืออุปกรณ์ร้ายแรงอื่นๆ โดยกระทำต่อสถานที่สาธารณะ สถานที่ของรัฐ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ โดยมีเจตนาถึงอันตรายต่อชีวิต หรือการบาดเจ็บ
ทั้งนี้รัฐภาคีจะมีหน้าที่ตามอนุสัญญาฉบับนี้ในการดำเนินการให้รัฐของตนมีอำนาจในการพิจารณาคดีในการกระทำความผิดตามที่ระบุในอนุสัญญาฯ รวมทั้งความสามารถในการลงโทษภายใต้กฎหมายภายในประเทศ หรือแม้กระทั่งการดำเนินการเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดนไปยังรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทามผิดด้วย

[16] อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย ค.ศ. 1999 เป็นอนุสัญญาที่มีวัตถุประสงค์ในการป้องกัน และต่อต้านการให้เงินทุนแก่ผู้ก่อการร้าย จับกุมผู้ให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย และอายัต หรือยึดเงินทุนที่สนับสนุนแก่ผู้ก่อการร้ายโดยเฉพาะในเรื่องของการรักษาความลับของธนาคารนั้นไม่สามารถเป็นข้ออ้างที่จะไม่ให้ข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายได้

[17] อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายโดยใช้อาวุธนิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เป็นอนุสัญญาที่เกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการก่อการร้ายฉบับใหม่ โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการก่อการร้ายอีกด้วย

ข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นหนึ่งในกฎหมายอันเป็นความพยายามล่าสุดของประชาคมโลก และองค์การระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อต่อสู้กับกลุ่มผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศที่มีจำนวนมากขึ้นในปัจจุบัน[18] ซึ่งอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ จะประกอบด้วย

1. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 (Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation 1988)
2. พิธีสารของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 (Protocol to the UN Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation 2005)
3. พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental shelf 1988)
4. พิธีสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005 (Protocol of 2005 to the 1988 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf 2005)

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้ง 4 ฉบับข้างต้น ต่างมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในการกำหนด และบังคับใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการที่สามารถใช้บังคับในทางปฏิบัติได้จริงในระดับระหว่างประเทศที่มีการประกอบกิจการพาณิชยนาวี เพื่อนำมาใช้ในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของเรือเดินทะเลที่ใช้ในกิจการพาณิชยนาวี โดยมีความต้องการที่จะคุ้มครองผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรือเดินทะเลทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นเจ้าของ ผู้โดยสาร และลูกเรือให้ปลอดภัยจากการถูกเข้ายึดเรือโดยใช้กำลังโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือจากการกระทำที่เป็นอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายอย่างโหดร้ายต่อผู้โดยสาร หรือลูกเรือ รวมถึงการกระทำทั้งหลายที่มีเจตนามุ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตัวเรือหรืออุปกรณ์ที่อยู่บนเรือ เพื่อให้เรือเสียหายใช้การไม่ได้หรือถูกทำลาย ทั้งนี้

---

[18] Tullio Treves . The Rome Convention for the Suppression of Unlawful Acts against Maritime Navigation . Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 73 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ได้กำหนดเอาไว้ถึงวิธีการ และขั้นตอนในการนำผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำความผิดมาพิจารณาคดี ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนในการจัดตั้งเขตอำนาจรัฐเพื่อพิจารณาคดีความผิด การส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน หรือบทบัญญัติในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ต้องหา เป็นต้น นอกจากนี้ อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ยังพยายามสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการจัดหามาตรการเพื่อใช้ในการป้องกันกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อมาใช้ระแวดระวังก่อนที่อาจจะมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นอีกด้วย

ในประการสำคัญ อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ทุกฝ่ายว่าแม้ผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งเป็นบุคคลที่ถูกสันนิษฐานในเบื้องต้นว่าได้กระทำความผิดมา ก็ยังจะคงได้รับความคุ้มครองในสิทธิบางอย่างตามสมควร ซึ่งเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนที่ทั่วโลกให้การยอมรับ เช่น การกำหนดให้การดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจะต้องดำเนินการโดยมาตรการที่เหมาะสม เป็นธรรม มีความเป็นสากล และได้รับการยอมรับในนานาอารยประเทศซึ่งได้ใช้ปฏิบัติในการดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย เป็นต้น[19]

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ประเทศไทยเอง ก็ยังไม่ได้เป็นภาคีของทั้งอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาทั้งสี่ฉบับดังกล่าวข้างต้น หากแต่ในอนาคตแล้ว ประเทศไทยก็มีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมเป็นรัฐภาคีของทั้งอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นี้ดังกล่าวนี้ด้วยเช่นกัน และเพื่อให้สามารถพิจารณาได้ว่าอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ มีสาระสำคัญ และมีความสอดคล้องแค่ไหนเพียงใดกับกฎหมายภายในของประเทศไทย หากประเทศไทยได้พิจารณาเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ โดยในบทที่ 2 นี้จะขอกล่าวถึงสาระสำคัญ หลักการ และวิธีการซึ่งปรากฏตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ เป็นเบื้องต้น ดังนี้

---

[19] Tullio Treves . The Rome Convention for the Suppression of Unlawful Acts against Maritime Navigation . Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 70 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

1. ความเป็นมาของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ก่อนหน้าที่จะมีการดำเนินการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ขึ้นมาเพื่อบังคับใช้นั้น ในอดีตที่ผ่านมา การขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศได้ประสบปัญหาในการดำเนินการ รวมทั้งมีอุปสรรคในหลายๆ ด้านซึ่งล้วนก่อให้เกิดผลกระทบ และความเสียหายทั้งสิ้น โดยปัญหา และอุปสรรคส่วนใหญ่จะเกิดจากปัจจัย ดังนี้[20]

(ก) อุปสรรคที่เกิดจากธรรมชาติ อันได้แก่ภัยธรรมชาติต่างๆ อาทิ พายุ ภูเขาน้ำแข็ง หรือลมทะเล ลมมรสุมต่างๆ เป็นต้น

(ข) การกระทำของมนุษย์ ซึ่งเป็นการก่อความวุ่นวายโดยบุคคล และกลุ่มบุคคลที่ได้กระทำการต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อน และความเสียหาย อาทิ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การกระทำของกลุ่มกองกำลังติดอาวุธต่างๆ การก่อจลาจล การก่อความวุ่นวาย เป็นต้น

อนึ่ง จากกรณีศึกษาที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า การกระทำอันเป็นโจรสลัดถือเป็นการกระทำที่มุ่งกระทำต่อความปลอดภัยในการเดินเรือในอดีตที่ผ่านมาที่ก่อให้เกิดความรุนแรง และความเสียหายเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีประเด็นมากมายที่จำเป็นต้องวิเคราะห์ และทำการศึกษาในสาระสำคัญ และปัญหาต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด ซึ่งจะขอกล่าวในหัวข้อถัดไป

1.1 สาระสำคัญ และประเด็นปัญหาอันเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การกระทำการอันเป็นโจรสลัดนั้น ซึ่งในปัจจุบันถือเป็นการกระทำอันเป็นศัตรู และสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ และมนุษยชาติในลำดับต้นๆ นั้น[21] แท้จริงแล้วได้มีจุดกำเนิดมาตั้งแต่ สมัยโบราณกาล หรือตั้งแต่ 2,000 ปีที่ผ่านมา หากแต่ในสมัยโบราณ การกระทำอันเป็นโจรสลัดจะไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายใดๆ แต่ถือเป็นเพียงการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพโดยทั่วไปของประชาชน ซึ่งประชาชนโดยทั่วไปมีสิทธิที่จะสามารถทำได้โดยไม่ถือว่าเป็นการกระทำอันเป็นความผิด และถูกลงโทษ

---

[20] ยุทธ์วศิน สกุลจันทร์ . กฎหมายการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล . วารสารกฎหมาย และพาณิชยนาวี ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (พฤศจิกายน 2550) : 64

[21] Michael Bahar. Attaining Optimal Deterrence at Sea : A Legal and Strategic Theory for Naval Anti-Piracy Operations. http :// www.lexisnexis.com : The Vanderbilt University School of Law, 2007

ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 14 การกระทำอันเป็นโจรสลัดยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นๆ จากทั้งโจรสลัดที่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง หรือรัฐให้ดำเนินการโจมตีเรือเสมือนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง และโจรสลัดที่ออกปล้นโดยทำผิดกฎหมาย[22] ซึ่งได้กระทำการออกปล้นเรือที่สัญจร ค้าขายไปมา ทำให้ประชาชนเริ่มได้รับความเดือดร้อน ความเสียหาย และผลร้ายจากการกระทำของกลุ่มโจรสลัดมากขึ้นทุกที รวมทั้งก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นวงกว้างโดยไม่สามารถที่จะควบคุมได้[23] ดังนั้นนานาประเทศในกลุ่มประเทศเมดิเตอร์เรเนียนจึงได้มีการรวมกลุ่มระหว่างกันเพื่อริเริ่มจัดทำข้อตกลงในเรื่องของการควบคุม และแนวทางในการป้องกันการกระทำอันเป็นโจรสลัดขึ้น ดังนั้นจึงได้มี การจัดทำ Nyon Arrangement[24] ขึ้นมาบังคับใช้ในวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1937 เพื่อเป็นหลักเกณฑ์กลางที่นานาประเทศจะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน และแม้ว่านานาประเทศจะมีแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันแล้ว หากแต่การกระทำอันเป็นโจรสลัดนี้ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และไม่มีท่าทีที่จะควบคุมได้ รวมทั้งส่งผลให้เกิดความเสียหายเช่นเดิม

และเพื่อแก้ปัญหาที่มีมาเรื้อรัง ในศตวรรษที่ 20 นานาประเทศจึงได้รวมกลุ่มกันเพื่อทำการศึกษา และพิจารณาถึงการกระทำอันเป็นโจรสลัดอย่างจริงจัง โดยได้ศึกษาในเรื่องต่างๆ อาทิ ความเห็นต่างๆ ที่มีเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด ความหมายของการกระทำอันเป็นโจรสลัด แนวทางของกฎหมายในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งพยายามระบุ และกำหนดขอบเขตของการกระทำอันเป็นโจรสลัดนี้ไว้ภายใต้การกระทำอันเป็นความผิดอาญาระหว่างประเทศ อย่างไรก็ดี จากการศึกษาดังกล่าวกลับพบว่าอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการกับผู้กระทำการอันเป็นโจรสลัดก็คือการที่กฎหมายของแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกัน และไม่มีความเป็นเอกภาพ[25] ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1955 คณะกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศ (International Law Commission – ILC) จึงได้เสนอร่างกฎหมายว่าด้วยทะเลขึ้นเพื่อพิจารณา จนในที่สุดร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวจึงได้มีการ

---

[22] ในช่วงศตวรรษที่ 14 โจรสลัดได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ โจรสลัดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐอย่างถูกต้อง และโจรสลัดที่ไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐ และกระทำการปล้นโดยผิดกฎหมาย ทั้งนี้ เรือที่ได้รับอนุญาตจากรัฐให้กระทำการอันเป็นโจรสลัดได้นั้นสามารถที่จะเข้าโจมตีเรืออื่นได้เสมือนทำหน้าที่แทนรัฐ อย่างไรก็ตามการอนุญาตให้กระทำการอันเป็นโจรสลัดนี้ได้ยกเลิกไปอย่างเด็ดขาดโดยการประกาศใช้ของ Paris Maritime Law Declaration

[23] William Y. Zhow, Piracy-An International Problem. Okazaki Institute (April, 2001) : 1

[24] Nyon Arrangement เป็นการรวบรวมเพียงแค่กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดนับแต่สมัยโบราณเท่านั้น แต่ไม่ได้มีการบัญญัติกฎเกณฑ์ใดๆ ขึ้นมาใหม่ โดยถือเป็นข้อตกลงร่วมกันเท่านั้น

[25] Monica Pathak. Maritime Violence : Piracy at Sea and Marine Terrorism Today. http :// www.westlaw.com : Windsor Review of Legal and Social Issues, 2005

ยอมรับในการประชุม ณ กรุงเจนีวา ในปี ค.ศ. 1958 และประกาศใช้เป็น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1962

ทั้งนี้ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 (Convention on The High Sea 1958) และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (Convention on The Law of the Sea 1982) ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่เพิ่มเติม และบัญญัติโดยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับแรกนั้น ต่างได้บัญญัติเอาไว้ถึงลักษณะ และองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นโจรสลัดเอาไว้โดยชัดแจ้งเพื่อนำเอาองค์ประกอบ และความผิดของการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้นมาปรับใช้ในแนวทางเดียวกัน

1.1.1) คำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การกระทำอันเป็นโจรสลัดนี้ได้มีอนุสัญญา และองค์การต่างๆ ได้กำหนดเอาไว้ถึงคำนิยามของการกระทำดังกล่าวมากมาย ทั้งนี้โดยการระบุ และกำหนดองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามคำนิยามของกฎหมายแต่ละฉบับ หรือการกำหนดขององค์การต่างๆ แต่ละแห่ง จะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด โดยสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

(ก) คำนิยามตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

อนุสัญญาทั้งสองฉบับนั้น ต่างได้บัญญัติเอาไว้ถึงลักษณะ และองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นโจรสลัดเอาไว้โดยชัดแจ้ง โดยได้กำหนดไว้ถึงองค์ประกอบของการกระทำ[26] ไว้ 4 ประการ ดังต่อนี้

---

[26] ปรากฏตามมาตรา 15 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และมาตรา 101 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

Piracy consists of any of the following acts :

(1) Any illegal acts of violence, detention or any act of depredation committed for private ends by the crew or the passengers or a private ship or a private aircraft, and directed :

  (a) On the high seas, against another ship or aircraft or against persons or property on board such ship or aircraft ;

  (b) Against a ship, aircraft, persons, or property in a place outside the jurisdiction of any State ;

(2) Any act of voluntary participation in the operation of a ship or of an aircraft with knowledge of facts making it a pirate ship or aircraft

1. การกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นบนเรือเอกชน หรืออากาศยานเอกชน ต่อเรือ หรืออากาศยานเอกชนด้วยกัน[27] (Private Ship or Aircraft)
2. การกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมาย (Acts against law)
3. การกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในทะเลหลวง หรือดินแดนที่ไม่มีผู้ใดถือสิทธิความเป็นเจ้าของ (Terra Nullius)
4. การกระทำนั้นเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัว (For Private Ends)

(ข) คำนิยามตามที่องค์การทางทะเลระหว่างประเทศกำหนด

องค์การทางทะเลระหว่างประเทศได้กำหนดเอาไว้ถึงลักษณะของการกระทำอันเป็นโจรสลัดว่า "เป็นการกรทำที่กระทำลงโดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำการปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือกระทำการอื่นใดที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย หรือเป็นการใช้กำลังเพื่อให้การกระทำเป็นไปตามความมุ่งหมายของตน"

(ค) *คำนิยามตามที่คณะกรรมการพาณิชยนาวีระหว่างประเทศ(Committee Maritime International) กำหนด*

คณะกรรมการพาณิชยนาวีระหว่างประเทศได้กำหนดเอาไว้ว่าการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้นจะต้องเป็นการกระทำที่มีลักษณะเหมือนดังที่กำหนดเอาไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 รวมทั้งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความรุนแรงทางทะเลในลักษณะต่างๆ[28]

จากการที่คำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัดที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญาฯ และองค์กรต่างๆ ได้มีความแตกต่างกันนั้น ทำให้การปรับใช้คำนิยามดังกล่าวของประเทศต่างๆ มีความแตกต่างกันไปตามแต่ที่ตนเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และที่ตนเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ

---

(3) Any act of inciting or of intentionally facilitating an act described in sub-paragraph 1 or sub-paragraph 2 of this article.

[27] การกระทำอันเป็นโจรสลัดจะต้องมีองค์ประกอบในการกระทำความผิดเป็นเรือสองลำ หากมีเพียงเรือแค่ลำเดียวจะไม่เข้าตามองค์ประกอบ อย่างไรก็ตามมีบางประเทศที่กำหนดเอาไว้ถึงองค์ประกอบความผิดว่าหากมีเรือเพียงลำเดียวก็ถือว่าเป็นการกระทำความผิดฐานเป็นโจรสลัดแล้ว อาทิ ประเทศเม็กซิโก เป็นต้น

[28] Jayant Abbhyankar . Piracy-A Growing Menace . Combating Piracy and Armed Robberry at Sea (March 2001) : 25-26

ดังนั้น การปรับใช้คำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัดในลักษณะที่เป็นเอกภาพระหว่างประชาคมโลกทั้งหลายจึงเป็นเรื่องที่ยากลำบาก และย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นโจรสลัดโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

1.1.2) ปัญหาในการปรับ หรือบังคับใช้กฎหมายอันเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การกระทำอันเป็นโจรสลัดนี้ กฎหมายหลักที่มีความเกี่ยวข้องก็คือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 แต่อนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวก็ยังคงมีปัญหาในการปรับใช้บทบัญญัติกับการกระทำของบุคคลที่กระทำการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลบางส่วน ดังนี้

(1) ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในการใช้อำนาจของรัฐ

การนำอำนาจรัฐเพื่อมาใช้ และบังคับกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด รัฐซึ่งเป็นภาคีย่อมสามารถที่จะใช้อำนาจของตนเหนือการกระทำใดๆ ตามที่กำหนดเอาไว้ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ได้ ซึ่ง จะเห็นว่ารัฐจะสามารถใช้อำนาจของตนเหนือการกระทำความผิดเฉพาะการกระทำความผิดที่กระทำลงในเขตทะเลหลวง หรือดินแดนที่ไม่มีผู้ใดถือสิทธิความเป็นเจ้าของเท่านั้น

ดังนั้น จึงเป็นปัญหาว่าหากการกระทำอันเป็นโจรสลัดเกิดขึ้น ณ สถานที่อื่นนอกเหนือไปจากเขตทะเลหลวง และดินแดนที่ไม่มีผู้ใดถือครอง หรือเป็นเจ้าของแล้วแม้ว่าจะเกิดความเสียหายขึ้นกับผู้เดินเรือระหว่างประเทศก็ตาม รัฐภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 นั้นจะสามารถใช้อำนาจของตนเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิด หรือดำเนินการใดๆ กับผู้กระทำผิดได้มากน้อยเพียงใด หรือไม่

(2) ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม หรือความหมายของการกระทำอันเป็นโจรสลัด

อันเนื่องมาจากการที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ได้กำหนดเอาไว้ถึงองค์ประกอบของการกระทำอันเป็นโจรสลัดว่าต้องเป็นการกระทำที่เรือลำหนึ่งมุ่งกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อกฎหมายต่อเรืออีกลำหนึ่งในเขตทะเลหลวง โดยมีวัตถุประสงค์ในทางส่วนตัวนั้น ทำให้รัฐภาคี และประเทศต่างๆ ประสบปัญหาในการปรับใช้คำนิยามดังกล่าวเพื่อมาลงโทษกับผู้กระทำการอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลเป็นอย่างมาก เนื่องจากในบางกรณีการกระทำความผิดนั้นไม่ได้เป็นไปตามองค์ประกอบทั้งหมดที่ได้กำหนดเอาไว้ในคำ

นิยาม หรือองค์ประกอบของการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เช่น บางกรณี การกระทำความผิดปรากฏองค์ประกอบเรือเพียงลำเดียว หรือบางกรณีการกระทำความผิดเป็นการกระทำความผิดในลักษณะของการกระทำอันเป็นโจรสลัดจริง เพียงแต่ไม่ได้กระทำลงในเขตทะเลหลวงเท่านั้น ดังปรากฏในกรณีต่างๆ ดังนี้

กรณีที่ 1การเข้ายึดเรือ Santa Maria (Seizure of Santa Maria Case)

การจับ หรือเข้ายึดเรือ Santa Maria ซึ่งแล่นระหว่างเมือง Curacao และเมือง Miami ในวันที่ 22 มกราคม 1961 เป็นการกระทำที่นำโดยนาย Henrique Galvao ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ต้องสงสัยในการก่อความไม่สงบในเขต African และเขต Iberian และพรรคพวกชาวโปรตุเกส และสเปน โดยนาย Galvao และพรรคพวกได้วางแผนเพื่อศึกษาถึงแบบแปลนต่างๆ ของเรือ พร้อมกับปลอมตัวเข้ามาเป็นผู้โดยสารภายในเรือ ทั้งนี้ ในเหตุการณ์ดังกล่าว นาย Galvao และพรรคพวกได้เข้ายึดเรือ และสังหารเจ้าหน้าที่ ตลอดจนลูกเรือเป็นจำนวน 3 คน พร้อมทั้งทำร้ายผู้โดยสาร และบุคคลอื่นๆ ให้ได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก[29]

การกระทำดังกล่าวนี้ ชาวโปรตุเกสทั้งหลายได้มีความเห็น และปฏิกิริยาว่าการกระทำดังกล่าวนี้เป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัด รวมทั้งเรียกร้องให้ชาวอังกฤษ เนเธอร์แลนด์ และอเมริกันช่วยกันกู้เรือคืนมาจากผู้กระทำการยึดเรือ รวมทั้งดำเนินการกับนาย Galvao จนถึงที่สุด สุดท้ายนาย Galvao ได้นำเรือ Santa Maria ที่ตนยึดมาไปขึ้นที่ท่าของประเทศบราซิล และรัฐบาลของประเทศบราซิลก็ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีแก่นาย Galvao พร้อมทั้งได้มีการอนุญาตนาย Galvao ลี้ภัยที่ประเทศบราซิลด้วย[30]

อย่างไรก็ตามการเข้ายึดเรือ Santa Maria นี้ก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากในแวดวงวิชาการ โดยบางส่วนมีความเห็นว่าการกระทำของนาย Galvao นี้ เป็นเพียงการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายในทางการเมือง (Political Ends) เท่านั้น[31] ดังนั้น จึงไม่ถือว่าการ

---

[29] Samuel Pyeatt Menefee. Piracy, Terrorism, and Insurgent Passenger, Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 56 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

[30] Samuel Pyeatt Menefee. Piracy, Terrorism, and Insurgent Passenger, Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 58 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

[31] Thomas M. Franck . To Define and Punish Piracies-The Lesson of the Santa Maria : A Comment, New York University Review, 218 . New York University, 1961

กระทำดังกล่าวเป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัดแต่อย่างใด ในขณะที่นักวิชาการบางส่วนเห็นว่าการกระทำของนาย Galvao ไม่เป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัด เนื่องมาจากการที่การกระทำดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นมาก่อนที่จะมีการบัญญัติองค์ประกอบความผิดของการกระทำอันเป็นโจรสลัดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (Convention on The Law of the Sea 1982) ต่างหาก[32]

กรณีที่ 2การเข้ายึดเรือ Achille Lauro (Seizure of Achile Lauro Case)

กรณีนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1985 โดยเรือ Achille Lauro ซึ่งเป็นเรือสำราญที่เดินอยู่ในทะเลแถบเมดิเตอร์เรเนียน โดยเมื่อเรือออกจากท่าของประเทศอิตาลี ได้มีขบวนการ Palestinian Liberation Front (PLF) นำโดยนาย Abudabus เข้าทำการเข้ายึดเรือขณะที่อยู่ในน่านน้ำของประเทศอิตาลี และได้แล่นต่อเนื่องมาภายในเขตทะเลหลวง โดยนาย Abudabus มีข้อเรียกร้องให้รัฐบาลอิสราเอลปล่อยตัวนักโทษปาเลสไตน์ และระหว่างทางที่เรือแล่นมานั้นได้มีบุคคลพิการที่โดยสารเรือมาถูกนาย Abudabus และพวกโยนทิ้งลงไปในทะเลเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย[33] ต่อมาเรือได้แล่นไปจอดที่เมืองท่าของประเทศอียิปต์ นาย Abudabus ได้ปล่อยลูกเรือและผู้โดยสารพร้อมทั้งคืนเรือให้กับประเทศอิตาลี ดังนั้นประเทศสหรัฐอเมริกาจึงขอให้ประเทศอียิปต์ทำการส่งตัวนาย Abudabus และพวกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน แต่ประเทศอียิปต์ปฏิเสธการร้องขอดังกล่าว และให้เครื่องบินของตนไปส่งนายAbudabus ที่ประเทศตูนิเซียตามคำร้องขอของนาย Abudabus เอง ทั้งนี้ในระหว่างที่เครื่องบินกำลังบินนั้น ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ใช้เครื่องบินรบบังคับให้เครื่องบินโดยสารของนาย Abudabus ลงจอดที่หมู่เกาะซิซิลี ประเทศอิตาลี รวมทั้งขอให้ประเทศอิตาลีส่งนาย Abudabus ให้ตนในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน แต่ประเทศอิตาลีปฏิเสธการร้องขอดังกล่าว และส่งนาย Abudabus ไปยังประเทศตูนิเซียตามความประสงค์ของนาย Abudabus เอง

ในเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้มีความเห็นต่างๆ มากมายวิพากษ์วิจารณ์ถึงการกระทำของนาย Abudabus ว่าการกระทำดังกล่าวของเขาเป็นการกระทำที่ถือเป็นการกระทำความผิดในฐานเป็นโจรสลัด หรือไม่ เนื่องจากกรณีการเข้ายึดเรือ Achille Lauro นี้ กลุ่มผู้กระทำการได้ทำการบนเรือเพียงลำเดียว และเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในน่านน้ำภายใน แม้ว่าจะมีการต่อเนื่องมายังเขตทะเลหลวงก็ตาม

---

[32] อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 3

[33] Anonymous. What happened during the hijacking of the Italian Cruise Ship Achille Lauro in 1985. http :// www.zoa.org : The Zionist Organization of America, 1998

หอสมุดกลาง ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ดี สำหรับการปรับการกระทำของนาย Abudabus เข้ากับกฎหมาย เพื่อที่จะทำการเปรียบเทียบองค์ประกอบความผิด และลงโทษนาย Abudabus และพวกนั้น ยังคงไม่สามารถที่จะกระทำได้ เนื่องจาก การกระทำของนาย Abudabus ขาดองค์ประกอบความผิดในฐานการกระทำอันเป็นโจรสลัด เห็นได้จากว่าการกระทำของนาย Abudabus และพวกเป็นการกระทำบนเรือเพียงลำเดียวเท่านั้น และเป็นการกระทำที่ทำลงในเขตน่านน้ำภายใน ซึ่งไม่ครบองค์ประกอบที่จะลงโทษฐานการกระทำอันเป็นโจรสลัด[34] และผลจากกรณีดังกล่าว ได้ทำให้ต่อมาประชาคมโลกได้ร่วมกันดำเนินการจัดทำอนุสัญญาขึ้นมาเพื่อป้องกัน และปราบปรามการกระทำในลักษณะดังกล่าว ซึ่งจะกล่าวต่อไป

กรณีที่ 3การเข้าโจมตีเรือ City of Poros[35]

กลุ่มผู้โจมตีชาวปาเลสไตน์ จำนวน 3 คนเข้าปล้นเรือโดยสาร City of Poros ซึ่งเป็นเรือโดยที่วิ่งประจำวันระหว่างเกาะ Aegina และท่าเรือ Farilo ซึ่งตั้งอยู่เมืองเอเธนส์ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ. 1988 โดยทั้ง 3 คนได้ปะปนอยู่กับผู้โดยสาร และขึ้นไปยังเรือดังกล่าวเพื่อเตรียมกระทำการ

กลุ่มผู้กระทำการได้รอจนเรือได้เคลื่อนออกจากท่าไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง และเมื่อถึงเวลา 20.30 น. กลุ่มผู้กระทำการพร้อมอาวุธครบมือจึงได้เริ่มเข้าโจมตีเรือ และทำร้าย รวมทั้งสังหารผู้โดยสาร และจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ กลุ่มผู้โจมตีได้สังหารนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากถึง 9 คน และทำให้ผู้โดยสารคนอื่นจำนวนถึง 98 คน บาดเจ็บ

ภายหลังจากเหตุการณ์นี้ได้มีการติดตามเรื่อง และทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม และได้พบว่าอาวุธที่ใช้ในการกระทำดังกล่าวเป็นอาวุธของ Libyan อีกทั้งกลุ่มผู้กระทำการก็เป็นชาว Libyan ด้วย ในการจับกุมตัวผู้กระทำการดังกล่าวทั้ง 3 คน รัฐบาลประเทศกรีซได้จับกุมผู้กระทำการได้จำนวน 2 คนในปีต่อมา ส่วนคนที่เหลือ ยังคงหลบหนี และไม่สามารถนำตัวมาลงโทษได้

และเมื่อพิจารณาตัวอย่าง และกรณีศึกษาข้างต้นแล้ว อาจวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาในการปรับใช้กฎหมายกับกรณีการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้น คือ การปรับใช้กฎหมายเพื่อลงโทษ

---

[34] Giorgio Sacerdoti. States' Agreement with Terrorists in order to save Hostages ; Non-Binding, Void or Justified by Neccessity Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 25 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

[35] Abu Nidal Organization (ANO). Attacked Maritime Target (July 11, 1988) . MIPT Terrorism Knowledge Base (2001) . May 2006

สำหรับการกระทำอันเป็นโจรสลัดของรัฐต่างๆ เนื่องจากรัฐต่างๆ มีความสับสนว่าแท้จริงแล้วการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามอนุสัญญาฯ กล่าวนั้นจะต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้น ณ สถานที่ใด เช่น หากเกิดภายในทะเลอาณาเขต แต่ได้ต่อเนื่องไปยังเขตทะเลหลวงแล้ว การกระทำดังกล่าวจะถือเป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัด หรือไม่ ทั้งนี้สามารถพิจารณาได้จากการกระทำของกลุ่มบุคคลในกรณี Achille Lauro (Ramifications for the Seizure of the Achille Lauro)[36] ที่ก่อให้เกิดความสับสนในการปรับใช้กฎหมายเป็นอย่างมาก เนื่องจากการกระทำของนาย Abudabus แม้ว่าจะขัดต่อหลักกฎหมาย และได้มีการกระทำซึ่งเกิดขึ้นจริง และได้กระทำลงในเขตทะเล แม้ว่าในช่วงแรกจะทำขึ้นในเขตน่านน้ำภายในของรัฐใดรัฐหนึ่ง แต่ก็ต่อเนื่องไปจนถึงเขตทะเลหลวง และการกระทำของกลุ่มผู้กระทำความผิดในบางครั้งก็ไม่ครบตามองค์ประกอบความผิดที่กฎหมาย หรืออนุสัญญาฉบับต่างๆ ได้กำหนดไว้ ส่งผลให้ไม่สามารถนำเอากฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดมาปรับเข้ากับกรณีและลงโทษผู้กระทำความผิดได้ เช่น ในกรณีนี้กลุ่มผู้กระทำการได้ทำการบนเรือเพียงลำเดียว และเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในน่านน้ำภายใน แม้ว่าจะมีการต่อเนื่องมายังเขตทะเลหลวงก็ตาม ดังนั้นถือได้ว่าขาดองค์ประกอบความผิดในฐานการกระทำอันเป็นโจรสลัด และไม่สามารถลงโทษผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าวได้เลย

(3) ปัญหาที่เกิดจากการที่บางรัฐไม่เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ทั้งสองฉบับนี้ มีเพียงรัฐบางรัฐเท่านั้นที่ได้พิจารณาเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว ดังนั้นผลที่ตามมาก็คือ ความยากลำบากในการปรับใช้ตัวบทกฎหมาย ข้อความ หรือบทบัญญัติที่กำหนดเอาไว้ในอนุสัญญาฯ เพื่อนำมาใช้กับการกระทำอันเป็นโจรสลัด เนื่องจากหากรัฐทุกรัฐยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับเดียวกันย่อมจะเป็นการยากที่จะทำให้บทบัญญัติที่จะนำมาใช้กับการกระทำความผิดมีความเป็นเอกภาพ และเสมอภาคเท่าเทียมกัน

ดังนั้นเมื่อการปรับใช้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้น ยังคงมีปัญหาอันส่งผลให้การปราบปรามการกระทำอันเป็นภยันตรายต่อการเดินเรือทางทะเลทำได้ลำบาก และไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น การดำเนินการร่างอนุสัญญาฉบับใหม่เพื่อนำมาอุดช่องว่างดังกล่าวจึงเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการแก้ไข

---

[36] Samuel Pyeatt Menefee, Piracy, Terrorism and the Insurgent Passenger A Historical and Legal Perspective, Maritime Terrorist and International Law, p. 58

ปัญหาดังกล่าว และสุดท้ายกลุ่มประเทศบางกลุ่มจึงได้เสนอให้มีการดำเนินการเพื่อร่างอนุสัญญาฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่ออุดช่องว่างทางกฎหมายของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ซึ่งจะได้กล่าวในส่วนต่อไป

1.2 การดำเนินการเพื่อทำการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

จากปัญหาในการปรับใช้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด ทำให้การลงโทษ หรือนำตัวบุคคลผู้กระทำความผิดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น นานาประเทศจึงได้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อเสนอให้ทำการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ เพื่อนำมาเป็นบทบัญญัติสำหรับการอุดช่องว่างทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดที่มีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ขึ้น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะมีองค์กร และกลุ่มบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมทั้งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 <u>องค์กรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ</u>

ในการดำเนินการเพื่อทำการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ องค์กรที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง และมีบทบาท จะประกอบไปด้วยองค์การสหประชาชาติ และองค์การทางทางทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งแต่ละองค์กรล้วนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการ ดังนี้

(ก) องค์การสหประชาชาติ (United Nations)

องค์การสหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นภายหลังจากที่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเป็นองค์การที่ถือกำเนิดต่อจากองค์การสันนิบาตชาติ ในปัจจุบันมีประเทศสมาชิกอยู่เป็นจำนวน 192 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างสันติภาพ และการพัฒนา โดยให้อยู่บนพื้นฐานของหลักของความยุติธรรม ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และความกินดีอยู่ดีของประชาชน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางระหว่างประเทศสมาชิกในการดำเนินการด้านต่างๆ อย่างไรก็ตามภารกิจหลักในลำดับต้นขององค์การสหประชาชาติ ก็คือการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ ดังนั้น หากมีเหตุการณ์ หรือกรณีใดที่เป็นการกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงดังกล่าว องค์การ

สหประชาชาติย่อมเข้ามาประสานงาน และดำเนินการเพื่อให้กรณี หรือสถานการณ์ความยุ่งยากดังกล่าวหมดสิ้นไป

ในด้านของความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลนั้น องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเอาวาระเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และการกระทำอันเป็นโจรสลัดบรรจุเข้าไว้ในการประชุมของสำนักงานเลขาธิการด้วย ซึ่งต่อมาเป็นผลให้เกิดการดำเนินการร่าง และการประกาศใช้อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ในเวลาต่อมา

(ข) *องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization)*

องค์การทางทะเลระหว่างประเทศเป็นองค์กรซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยองค์การที่ปรึกษาทางทะเลระหว่างรัฐบาล (Convention on the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization : IMCO) โดยจัดตั้งขึ้นเป็นทบวงการชำนาญพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติในวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2502 เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือรัฐบาลประเทศต่างๆ ในเรื่องความร่วมมือเกี่ยวกับกฎระเบียบและการปฏิบัติที่มีผลกระทบต่อการขนส่งในส่วนของการค้าระหว่างประเทศ รวมไปถึงมาตรการความปลอดภัยในการเดินเรือ และป้องกัน และควบคุมมลพิษทางทะเลจากการเดินเรือ

อนึ่ง ในการดำเนินการเพื่อร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น องค์การทางทะเลระหว่างประเทศเป็นผู้มีบทบาทสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ได้รับมอบหมายโดยตรงในการดำเนินการเพื่อหาข้อวิเคราะห์ บทสรุปของปัญหาเพื่อที่จะหาแนวทางแก้ไข รวมทั้งดำเนินการเพื่อออกบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ มาเพื่อบังคับใช้ในสังคมระหว่างประเทศ

1.2.2) <u>ขั้นตอนในการดำเนินการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ</u>

เนื่องด้วยกรณีที่เกิดขึ้นกับเรือ Achille Lauro และเรือ City of Poros ซึ่งไม่สามารถนำบทบัญญัติทางกฎหมายว่าด้วยการกระทำอันเป็นโจรสลัดมาพิจารณาเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดได้ ได้ส่งผลให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก และก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง ในกรณีดังกล่าวทำให้องค์กรหลายๆ องค์กร รวมทั้งประชาคมโลกที่ค่อนข้างวิตกกังวลเกี่ยวกับความ

ปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลได้เข้ามาจับตาดู และเฝ้าสังเกตการณ์ในกรณีดังกล่าว และผลที่อาจจะตามมาในอนาคตอย่างใกล้ชิด

อนึ่ง กรณีของการเข้าปล้นเรือ Achille Lauro ซึ่งเป็นเรือสำราญสัญชาติอียิปต์ที่กำลังเดินทางจาก Alexandria ไปยัง Port Said นี่เอง ได้ทำให้บุคคลในกลุ่มต่างๆ ตระหนักถึงความไม่ปลอดภัยจากการกระทำดังกล่าวเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการที่สำนักเลขาธิการแห่งสหประชาชาติได้บรรจุวาระเกี่ยวกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมถึงการก่อการร้ายทางทะเลเข้าไปพิจารณาในวาระการประชุมครั้งที่ 6 ของสำนักเลขาธิการแห่งสหประชาชาติด้วย[37]

และในขณะเดียวกันประเทศอิตาลีซึ่งได้รับการสนับสนุนของประเทศออสเตรีย อียิปต์ และประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปก็ได้รวมตัวกันเพื่อเรียกร้องให้องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization : IMO.) ซึ่งเป็นองค์กรที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิชาการด้านท้องทะเล ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาล พัฒนาความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล เข้ามาศึกษาปัญหา ลักษณะการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล และการกระทำต่างๆ อันเป็นความรุนแรงที่มุ่งกระทำต่อเรือ รวมไปถึงการกระทำลักษณะต่างๆที่เป็นการก่อการร้ายทางทะเล

ดังนั้น ในปี 1985 องค์การทางทะเลระหว่างประเทศจึงได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการความปลอดภัยทางทะเล (Maritime Security Committee : MSC) ให้เข้ามาดูแลในส่วนของความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ทั้งส่วนผู้โดยสาร และลูกเรือ รวมทั้งทำการกำหนดนโยบายว่ารัฐบาล องค์กรที่รับผิดชอบดูแลท่าเรือ เจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ หรือลูกเรือต่างต้องมี หรือจัดหามาตรการอันเหมาะสมที่จะป้องกันการกระทำอันละเมิดต่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร และลูกเรือ[38]

องค์การทางทะเลระหว่างประเทศได้เป็นกังวลอย่างมากต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงความมุ่งหมาย และหลักการขององค์การสหประชาชาติที่มีวัตถุประสงค์ในการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ[39]

---

[37] Monica Pathak. Maritime Violence : Piracy at Sea and Marine Terrorism Today. http :// www.westlaw.com : Windsor Review of Legal and Social Issues, 2005

[38] Tullio Treves. The Rome Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime navigation. Yonah Alexander, Maritime Terrorism and International Law, p. 69 . The Netherlands : Martinos Nijhoff Publishers, 1990

[39] อารัมภบทขององค์การสหประชาชาติกล่าวเอาไว้เกี่ยวกับการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพว่า "เราบรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ตั้งเจตจำนงที่จะช่วยคนรุ่นหลังให้พ้นจากสงครามซึ่งได้นำเอาความเศร้าโศกมาสู่มนุษยชาติถึงสองครั้งแล้ว รวมทั้งยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชน

ประกอบกับปัญหา และความไม่ชัดแจ้งในการบังคับใช้กฎหมายในกรณีการเข้าปล้นเรือของ Achille Lauro ซึ่งมีปัญหาว่าในกรณีดังกล่าวสามารถที่จะนำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (Convention On The Law of The High Sea 1982) มาบังคับใช้ได้หรือไม่ เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีองค์ประกอบเพียงแค่เรือลำเดียว ซึ่งไม่ครบตามองค์ประกอบที่จะเอาเป็นความผิดฐานการกระทำอันเป็นโจรสลัดตาม อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 อีกทั้งต้องพิจารณาดูว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำอันเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวหรือไม่ ทำให้ผลสุดท้ายไม่สามารถที่จะลงโทษนายอาบูดาบัสตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ได้

ในวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 1986 รัฐบาลของประเทศออสเตรีย ประเทศอียิปต์ และประเทศอิตาลีได้ร่วมกันยื่นข้อเรียกร้องต่อองค์การทางทะเลระหว่างประเทศเพื่อให้จัดเตรียมการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ขึ้น พร้อมกันนี้รัฐบาลของประเทศอิตาลี โดยความร่วมมือของประเทศออสเตรีย และอียิปต์[40] ได้ทำการเสนอร่างอนุสัญญาดังกล่าวเพื่อเป็นการทำความเข้าใจระหว่างกันว่าการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลนั้นถือเป็นการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต บุคคล ทรัพย์สิน และมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการให้บริการในการเดินเรือทางทะเล รวมทั้งอันตรายต่อประชาคมระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก

เมื่อองค์การทางทะเลระหว่างประเทศได้พิจารณาถึงข้อเสนอ และร่างอนุสัญญาที่ประเทศทั้งสามส่งมาแล้วนั้นมีความเห็นว่าหากมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ดังนั้นจึงมีมติให้คิดหาวิธีการ เพื่อป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันมีผลกระทบต่อความ

อันเป็นพื้นฐานของเกียรติศักดิ์ และคุณค่าของปัจเจกชน และสิทธิเสนอภาคของบุรุษ สตรี และประชาชนทั่วไป"

และจากอารัมภบทดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหลักการที่สำคัญขององค์การสหประชาชาติ คือ หลักการไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งจะเห็นได้จากกฎบัตรสหประชาชาติข้อ 2(4) ที่ระบุไว้ว่าประเทศสมาชิกโดยทั่วไปจำต้องเว้นการใช้กำลังกับประเทศอื่นเพื่อเป็นวิธีการยุติข้อขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติข้อ 33 ได้กำหนดไว้ว่าการระงับข้อพิพาทต้องกระทำโดยสันติวิธี ไม่ว่าจะเป็นการเจรจา การไต่สวน การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม การอนุญาโตตุลาการ และการระงับข้อพิพาททางศาล โดยให้ทุกรัฐละเว้นการคุกคาม หรือการใช้กำลัง

[40] Natalino Ronzitti, Maritime Terrorism and International Law, The Rome Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety Maritime Navigation, p. 69

ปลอดภัยของเรือ ผู้โดยสาร ตลอดจนถึงลูกเรือ[41] และพิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อดำเนินการร่างอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลขึ้น[42] ดังนั้นร่างของอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลจึงได้ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในการประชุม

อย่างไรก็ตามในการดำเนินการร่างอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลนั้น คณะกรรมการผู้ดำเนินการร่างเห็นว่าไม่ควรจัดทำอนุสัญญาที่มุ่งต่อความปลอดภัยของเรือแต่ประการเดียว แต่ควรพิจารณา และวิเคราะห์อย่างจริงจัง รวมทั้งดำเนินการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนบริเวณไหล่ทวีปเสียบ้าง เนื่องจากทั่วโลกมีสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งประมาณ 5,000 กว่าแห่ง ทั้งที่เป็นสถานที่กลั่นน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ประกอบกับการกระทำอันมีลักษณะเป็นการก่อการร้ายก็ทวีความรุนแรงขึ้นด้วย โดยไม่เป็นเพียงแต่การก่ออันตรายให้คนบนเรือเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการก่อมลพิษอย่างร้ายแรงเพื่อทำลายสิ่งแวดล้อม และการกระทำที่มุ่งกระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรที่ตั้งอยู่บนเขตไหล่ทวีปเช่นกัน ดังนั้นคณะอนุกรรมการร่างอนุสัญญาจึงได้พิจารณา และตัดสินใจดำเนินการร่างกฎหมาย หรือร่างขอบเขต และเนื้อหาของพิธีสารเพื่อปราบปรามการการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปขึ้นมา โดยให้เชื่อมโยงกับอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลด้วย

และสุดท้ายอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และพิธีสารเพื่อปราบปรามการการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปจึงได้ถูกประกาศเพื่อให้รัฐต่างๆ เข้าลงนามเป็นภาคีในวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 1988[43]

---

[41] The Assembly adopted resolution A.584(14) of 20 November, 1985, Measures to prevent unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crew which notes "with great concern the danger to passengers and crews resulting from the increasing number of incidents involving piracy, armed robbery and other unlawful acts against or on board ships, including small craft, both at anchor and under way."

[42] การประชุมของคณะกรรมการได้แบ่งออกเป็น 2 ช่วง โดยจัดขึ้นที่เมืองลอนดอนระหว่างวันที่ 2-6 มีนาคม และจัดขึ้นที่เมืองโรมในช่วงวันที่ 18-22 พฤษภาคม ค.ศ. 1987

[43] ปัจจุบันมีรัฐที่เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 จำนวน 142 ประเทศ คือ Afghanistan, Albania, Algeria, Andorra, Argentina, Armenia, Australia, Austria, Azerbaijan, Bahamas, Bahrain,

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าช่วงเวลาที่ดำเนินการเพื่อจัดทำ และร่างอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล รวมไปถึงพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวใช้เวลาในการจัดทำค่อนข้างจะน้อย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ากรณี หรือเหตุการณ์ที่เกิดนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะเร่งด่วน ซึ่งควรถูกพิจารณา และดำเนินการอย่างเร็วที่สุดเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม อนุสัญญา และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวที่ร่างขึ้นก็ยังคงมีข้อน่าสนใจ และวิเคราะห์ในแง่มุมต่างๆ ซึ่งผู้เขียนใคร่ขออธิบายในลำดับถัดไป

Bangladesh, Barbados, Belarus, Belgium, Benin, Bolivia, Bosnia and Herzegovina, Botswana, Brazil, Brunei Darussalam, Bulgaria, Burkina Faso, Cambodia, Canada, Cape Verde, Chile, China, Costa Rica, Croatia, Cuba, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Djibouti, Dominican, Ecuador, Egypt, El Salvador, Equatorial Guinea, Estonia, Finland, France, Gambia, Germany, Ghana, Greece, Grenada, Guinea, Guyana, Honduras, Hungary, Iceland, India, Ireland, Italy, Jamaica, Japan, Jordan, Kazakhstan, Kenya, Kiribati, Kuwait, Latvia, Lebanon, Liberia, Libyan Arab Jamahiriya, Liechtenstein, Lithuania, Madagascar, Mali, Malta, Marshall Island, Mauritius, Mexico, Micronesia, Moldova, Monaco, Mongolia, Montenegro, Morocco, Mozambique, Myanmar, Namibia, Nauru, Netherlands, New Zealand, Niger, Nigeria, Norway, Oman, Pakistan, Palau, Panama, Paraguay, Peru, Philippines, Poland, Portugal, Qatar, Republic of Korea, Romania, Russian Federation, Saint Kitts and Nevis, Saint Lucia, St. Vincent and Grenada, Samoa, Sao Tome and Principe, Saudi Arabia, Senegal, Serbia, Seychelles, Singapore, Slovakia, Slovenia, South Africa, Spain, Sri Lanka, Sudan, Swaziland, Sweden, Switzerland, Syrian, Arab Republic, Tajikistan, Togo, Tonga, Trinidad and Tobago, Tunisia, Turkey, Turkmenistan, Tuvalu, Uganda, Ukraine, United Arab Emirates, United Kingdom, United Republic of Tanzania, United States of America, Uruguay, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam และ Yemen

ในขณะที่ประเทศที่เข้าเป็นภาคีของพิธีสารเพื่อปราบปรามการการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยของฐานชุดเจาะน้ำมันซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปค.ศ. 1988 มีเพียง 132 ประเทศ ซึ่งเป็นรัฐเดียวกันกับรัฐที่เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ทั้งหมดยกเว้น Gambia, Micronesia, Saint Kitts and Nevis, Samoa, Singapore, Sri Lanka, Tuvalu, Uganda, และ United Republic of Tanzania (ข้อมูลจาก www.imo.org ณ วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2550)

2. สาระสำคัญที่ปรากฏตามอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

สาระสำคัญที่ปรากฏตามอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ซึ่งประกอบไปด้วยความหมายของเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปซึ่งอยู่ภายในกรอบความคุ้มครองของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ องค์ประกอบของการกระทำซึ่งถือเป็นความผิดตามอนุสัญญา สิทธิและหน้าที่ของรัฐภาคีทั้งทางสารบัญญัติ และวิธีสบัญญัติ การให้ความร่วมมือของประเทศภาคีต่างๆ นั้น สามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1 สิทธิ และหน้าที่ทางสารบัญญัติของประเทศภาคีต่างๆ ที่มีต่ออนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ในทางสารบัญญัติ อนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ได้กำหนดเอาไว้ถึงรายละเอียดต่างๆ ในส่วนขององค์ประกอบ และลักษณะของการกระทำความผิด รวมไปถึงลักษณะของเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ซึ่งเป็นสิ่ง หรือวัตถุที่อนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ มุ่งคุ้มครอง และปกป้องโดยตรง ทั้งนี้ แบ่งออกเป็นประเด็นๆ ได้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ตามอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นี้มุ่งที่จะให้ความคุ้มครองป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันก่อให้เกิดความรุนแรงต่อเรือเดินทะเล และสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ทั้งนี้ คำนิยาม และความหมายของทั้งเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีปดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และจะต้องพิจารณา โดยความหมาย และคำนิยามของทั้งเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรดังกล่าว จะมีลักษณะ ดังนี้

(ก) คำนิยาม และความหมายของเรือ

เรือซึ่งอยู่ในบังคับ และขอบเขตการบังคับใช้ของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ จะต้องเป็นเรือประเภทใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการเดินเรือระหว่างประเทศ[44] ซึ่งทำการแล่น หรือมีกำหนดการในการเดินเรือที่แน่นอนว่าจะแล่นเข้าไป หรือผ่าน หรือแล่นจากน่านน้ำเหนือเส้นแบ่งเขตทะเลอาณาเขต[45] หรือเลียบไปทางด้านข้างของทะเลอาณาเขตของรัฐข้างเคียง และต้องไม่ใช่กรณีที่เรือนั้นแล่นอยู่ในทะเลอาณาเขตของรัฐข้างเคียง

นอกจากนี้ เรือซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญาฯ ต้องเป็นเรือที่มีลักษณะไม่ยึดติดกับท้องทะเลทั้งที่เป็นเรือที่กำลังเคลื่อนที่ และกำลังลอยน้ำอยู่[46] อนึ่ง เรือที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญาฯ นี้จะไม่รวมไปถึง เรือรบ เรือของทางราชการ หรือเรือที่กระทำการโดยรัฐเพื่อสนับสนุนกิจการด้านราชนาวี, ศุลกากร หรือตำรวจ[47] เช่นเรือตรวจการ เรือลาดตระเวน หรือเรือซึ่งถูกถอนจากการเดินเรือ หรือไม่สามารถใช้การได้ ทั้งนี้รวมไปถึงเรือของรัฐที่มีการดำเนินการอันเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการค้า หรือหากำไร

(ข) คำนิยาม หรือความหมายของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

สิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งจะได้รับความคุ้มครองตามพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 จะต้องเป็นสิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะเป็นเกาะเทียม สิ่งปลูกสร้าง หรือโครงสร้างที่ติดแน่น หรือยึดติดไว้กับพื้นของท้องทะเล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเสาะแสวงหา หรือสำรวจ

---

[44] Article 4 of Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of maritime navigation 1988

[45] ทะเลอาณาเขต จะมีความกว้างไม่เกิน 12 ไมล์ทะเล (Nautical miles) โดยวัดจากเส้นฐาน (Baseline) ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 โดยรัฐชายฝั่งมีอำนาจอธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตของตน รวมทั้งในห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต ในทะเลอาณาเขต และใต้ก้นทะเลอาณาเขตด้วย ซึ่งเรือต่างชาติมีสิทธิเดินทางผ่านได้หากเป็นการใช้สิทธิผ่านโดยสุจริต (Right of innocent passage)

[46] Article 2(a) of Protocol to the UN Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of maritime navigation 2005

(a) "Ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

[47] Article 2 of Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of maritime navigation 1988

ทรัพยากรธรรมชาติ หรือใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ หรือใช้ในทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ สิ่งปลูกสร้างถาวรที่จะได้รับความคุ้มครอง หรืออยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพิธีสารฉบับนี้จะต้องเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณไหล่ทวีปด้วย[48]

2.1.2 <u>ลักษณะ หรือองค์ประกอบของการกระทำความผิดตามอนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ</u>

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

---

[48] ไหล่ทวีป (Continental Shelf) คือ พื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเลที่ประชิดชายฝั่ง และอยู่นอกบริเวณทะเลอาณาเขต จนถึงความลึก 200 เมตร หรือเกินขีดจำกัดนั้นไปจนถึงที่ซึ่งมีความลึกของน่านน้ำเหนือที่นั้นที่สามารถจะให้แสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าวนั้นได้ ไหล่ทวีปได้แก่บริเวณใต้น้ำทะเลรอบ ๆ ชายฝั่งต่าง ๆ ซึ่งจะมีความลาดเอียงทีละน้อย ๆ แผ่ยื่นออกไปจากฝั่งทะเล เมื่อเลยแนวไหล่ทวีปออกไปแล้วมุมลาดเอียงพื้นที่ทะเลจะมากขึ้น และทำให้ขอบไหล่ทวีปชันเหมือนหน้าผาลงสู่ทะเลลึก[48]
ต่อมาในการประชุม UNCLOS III[48] ผู้แทนของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาได้เสนอความเห็นดังนี้

- หลักเกณฑ์เกี่ยวกับไหล่ทวีปในระดับความลึก ๒๐๐ เมตร ไม่เกี่ยวกับความกว้างของไหล่ทวีปในฐานะที่เป็นพื้นดินท้องทะเลที่ประชิดกับชายฝั่ง
- หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในระดับความลึกเกินกว่า 200 เมตร เป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่แน่นอนชัดเจนและไม่เป็นธรรม

จากแนวความคิดของผู้แทนของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในการประชุม UNCLOS III ประกอบกับแนวคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดี North Sea Continental Shelf ได้ก่อให้เกิดแนวความคิดในการให้คำจำกัดความของ "ไหล่ทวีป" เปลี่ยนไป ตามที่ปรากฏอยู่ใน A.76 ของ UNCLOS 1982 ซึ่งอาศัยหลักเกณฑ์ในเรื่องของแนวทอดยาวตามธรรมชาติมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบในการกำหนดเขตไหล่ทวีป ดังนั้น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 จึงได้กำหนดนิยามคำว่า "ไหล่ทวีป" ขึ้นมาว่า "<u>ไหล่ทวีป</u>" หมายถึง พื้นดินท้องทะเล (Sea-bed) และดินใต้ผิวดิน (Subsoil) ของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งขยายออกไปนอกทะเลอาณาเขตของรัฐตลอดแนวทอดยาวตามธรรมชาติ (Natural Prolongation) จากแผ่นดินจนถึงริมนอกของขอบทวีป (Continental Margin) หรือจนถึงระยะ 200 NM. จากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตในกรณีที่ริมนอกของขอบทวีป (Continental Margin) ขยายไปไม่ถึง 200 NM. (A. 76 UNCLOS 1982)

ในส่วนของการกระทำการละเมิดในท้องทะเล จะมีอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ฉบับ ทั้งนี้สามารถแบ่งประเภทของการกระทำได้ 2 ลักษณะ โดยแบ่งออกเป็น

1. การกระทำที่มุ่งละเมิดต่อการเดินเรือทางทะเล
2. การกระทำที่มุ่งกระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

ดังนั้นองค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่เป็นการละเมิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ นั้นสามารถที่จะแยกสรุปองค์ประกอบ หรือลักษณะของการกระทำออกเป็นประเด็นดังนี้

(ก) องค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่มุ่งกระทำโดยละเมิดต่อการเดินเรือทางทะเล

(ข) องค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่มุ่งกระทำโดยละเมิดต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

<u>(ก) องค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่มุ่งกระทำโดยละเมิดต่อการเดินเรือทางทะเล</u>

การกระทำความผิดอันเป็นการมุ่งกระทำการต่อเรือ ผู้โดยสาร หรือลูกเรือบนเรือ ซึ่งได้กำหนดเอาไว้ตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 นั้น จะประกอบด้วยการกระทำในหลายๆ ลักษณะ อาทิ การกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรงต่อเรือ ทั้งที่ทำให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อเรือ และเป็นการกระทำที่ทำให้เกิดอันตรายต่อการเดินของเรือ หรือการกระทำที่มุ่งกระทำต่อบุคคล และสินค้าบนเรือ หรือการกระทำที่มุ่งกระทำต่ออุปกรณ์ หรือเครื่องทุ่นแรงที่ติดตั้งบนเรือ หรือการกระทำที่มุ่งกระทำต่อเรือ และบุคคลบนเรือในลักษณะอื่นๆ โดยการกระทำตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ จะแบ่งออกเป็น

- การกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรงต่อเรือ

  การกระทำซึ่งเป็นการกระทำอันมุ่งกระทำโดยตรงกับเรือเดินทะเลนั้น ตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ได้กำหนด และบัญญัติให้ถือว่าเป็นความผิด โดยรัฐภาคีสามารถลงโทษกับผู้ที่กระทำความผิดได้ ทั้งนี้ การกระทำอันมุ่งกระทำต่อเรือดังกล่าว จะมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

  (ก) การเข้ายึด หรือการเข้าควบคุมเรือโดยใช้กำลังขู่เข็ญ หรือเป็นการใช้กำลังในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน[49]

---

[49] ปรากฏตามมาตรา 3 วรรคแรก ข้อ a ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

(ข) การเข้าทำลายเรือ หรือกระทำการใดๆ อันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือ อันอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ[50]

(ค) การตั้งวาง หรือเคลื่อนย้ายใดๆ ซึ่งอุปกรณ์ หรือเครื่องมือของเรือ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้เรือนั้นถูกทำลาย หรือส่งผลเสียหายแก่สินค้าซึ่งอยู่ภายในเรือ และอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ[51]

- การกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรงต่อบุคคล และสินค้าบนเรือ

การกระทำอันถือเป็นความผิดตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 มิได้กำหนดความผิดไว้เฉพาะการกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรงกับเรือเดินทะเลเท่านั้น หากแต่ในอนุสัญญาฉบับดังกล่าวยังถือว่าการกระทำความผิดอันเป็นอันตราย หรือมุ่งกระทำต่อบุคคลบนเรือในลักษณะต่างๆ เป็นความผิดด้วย ดังนี้

(ก) การใช้กำลังบังคับต่อบุคคลซึ่งอยู่บนเรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้กำลังดังกล่าวนั้นอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ[52]

Any person commits an offence within the meaning of this Convention unlawfully and intentionally :

(a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation ; or

[50] ปรากฏตามมาตรา 3 วรรคแรก ข้อ c ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person commits an offence within the meaning of this Convention unlawfully and intentionally :

(c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship ; or

[51] ปรากฏตามตามมาตรา 3 วรรคแรก ข้อ d ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence if that person :

(d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship ; or

(ข) การข่มขู่เพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ ในลักษณะดังนี้[53]

- การใช้กำลังบังคับต่อบุคคลซึ่งอยู่บนเรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- การเข้าทำลายเรือ หรือกระทำการใดๆ อันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือ และสินค้าบนเรือ
- การทำลาย หรือทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการเดินเรือทางทะเล หรือกระทำการใดๆ เพื่อขัดขวางการทำงานตามปกติของเครื่องมือดังกล่าว

(ค) ทำการฆ่าผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการกระทำผิดอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988[54]

---

[52] ปรากฏตามมาตรา 3 วรรคแรก ข้อ b ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person commits an offence within the meaning of this Convention unlawfully and intentionally :

(b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship ; or

[53] ปรากฏตามตามมาตรา 3 วรรค 2 ข้อ c ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence if that person :

(c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraphs (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

[54] ปรากฏตามตามมาตรา 4 วรรค 7 ข้อ a ของพิธีสารของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

Any person also commits an offence within the meaning of this convention if that person :

(a) unlawfully and intentionally injures or kills any person in connection with the commission of any of any of the offences set forth in article 3, paragraph 1, article 3 bis, or article 3 ter, or

- การกระทำที่มุ่งกระทำต่ออุปกรณ์ หรือเครื่องทุนแรงที่ตั้งอยู่บนเรือเดินทะเล

สำหรับการกระทำที่มุ่งกระทำต่ออุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือเครื่องมือ เครื่องทุนแรงต่างๆ เพื่อให้เครื่องมือ และเครื่องทุ่นแรงดังกล่าวนั้นเกิดความเสียหายจนอาจทำให้เกิดอันตรายต่อการเดินเรือทางทะเลนั้น ในอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ก็ได้บัญญัติเอาไว้ถึงลักษณะที่เป็นการกระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน โดยการกระทำจะมีลักษณะเป็นการทำลาย หรือทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อสิ่งอำนวยความสะดวก หรือเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการเดินเรือทางทะเล หรือกระทำการใดๆ เพื่อขัดขวางการทำงานตามปกติของเครื่องมือดังกล่าว และอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ[55]

- การกระทำที่มุ่งกระทำการต่อเรือเดินทะเล และบุคคลบนเรือเดินทะเลในลักษณะอื่นๆ

นอกจากการกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรงต่อเรือ บุคคลบนเรือ สินค้าบนเรือ และเครื่องมือ เครื่องใช้บนเรือข้างต้นแล้ว ยังคงมีการกระทำในหลายๆ ลักษณะที่อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ได้กำหนดให้ถือเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ และรัฐภาคีสามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้ รัฐย่อมสามารถลงโทษผู้กระทำความผิดอันมีจุดมุ่งหมายเพื่อ กระทำการ หรือละเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง[56]

---

[55] ปรากฏตามมาตรา 3 วรรคแรก ข้อ e ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person commits an offence within the meaning of this Convention unlawfully and intentionally :

(e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship ; or

[56] ปรากฏตามตามมาตรา 4 วรรค 5 ของพิธีสารของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 (Article 3 bis)

Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally :

(a) when the purpose of the act, by its nature or context, is to intimidate a population or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act :

I 23873838

- การใช้กำลัง หรือการใช้เรือ หรือการเข้ายึดเรือโดยการใช้ระเบิด การใช้รังสี หรืออาวุธชีวภาพ[57] เพื่อส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บ หรือความเสียหายอย่างรุนแรงในลักษณะต่างๆ[58] หรือ
- การเข้าครอบครองซึ่งน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติเหลว หรือวัตถุอันตรายใดๆ ในปริมาณหรือความเข้มข้นอันจะทำให้เกิดการบาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหายขึ้น หรือ
- ใช้เรือในลักษณะใดๆ อันก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหาย หรือ
- การข่มขู่ไม่ว่าจะโดยมีเงื่อนไข หรือไม่มีเงื่อนไขเพื่อให้มีการกระทำตามที่ระบุไว้ข้างต้นขึ้น

(i) uses against or on a ship or discharges from a ship any explosive, radioactive material or BCN weapon on a manner that causes or is likely to cause death or serious injury or damage ; or

(ii) discharges, from a ship, oil ,liquefied natural gas, or other hazardous or noxious substance, which is not covered by subparagraph (a)(i), in such quantity or concentration that causes or is likely to causes death or serious injury or damage ; or

(iii) uses a ship in a manner that causes death or serious injury or damage ; or

(iv) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, to commit an offence set forth in paragraph (a)(i), (ii) or (iii)

[57] อาวุธชีวภาพ (Biological Weapon) คืออาวุธที่ได้จากสิ่งมีชีวิตซึ่งครอบคลุมถึงสิ่งมีชีวิตเอง สารพิษจากสิ่งมีชีวิต และฮอร์โมน หรือสารอื่นที่สิ่งมีชีวิตผลิตขึ้น หรือที่เราเรียกว่า "อาวุธเชื้อโรค" หรือสารพิษที่สกัดมาจากจุลินทรีย์

[58] ความเสียหายอย่างร้ายแรง (seriously injury) นั้น ตามมาตรา 2 พิธีสารของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 ให้หมายความถึงกรณี ดังต่อไปนี้

1) เกิดการบาดเจ็บแก่กายอย่างร้ายแรง หรือ

2) ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สถานที่อันใช้ประโยชน์ของรัฐ ทรัพย์สินของทางราชการ ทรัพย์สินภายในหน่วยงานของรัฐ หรือระบบขนส่งมวลชน รวมไปถึงการทำให้เกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจโดยรวม

3) ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางอากาศ พื้นดิน น้ำ และพืชพรรณต่างๆ

(ข) การสื่อสาร หรือให้ข้อมูลแก่บุคคลอื่น ทั้งที่รู้ว่าข้อมูลดังกล่าวที่ตนให้นั้นเป็นข้อมูลที่ผิด และอาจจะก่อให้เกิดซึ่งอันตรายต่อการเดินเรือ

(ค) ทำการรับส่งบุคคลโดยทางเรือทั้งที่รู้ว่าบุคคลดังกล่าวนั้นจะกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ

(ง) การขนส่งโดยทางเรือในสิ่งต่างๆ ดังนี้[59]

- ระเบิด หรือวัตถุรังสีทั้งที่ทราบดีแล้วว่าอาจจะก่อให้เกิดการเสียชีวิต อาการบาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหายเกิดขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำลายล้าง หรือทำให้ประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือองค์การใดองค์การหนึ่งกระทำ หรือไม่กระทำการบางอย่าง
- อาวุธชีวภาพทั้งที่ทราบแน่ชัดว่าเป็นอาวุธชีวภาพ
- วัตถุดิบต่างๆ หรือวัตถุดิบพิเศษ หรืออุปกรณ์เครื่องมือใดๆ ซึ่งถูกออกแบบ หรือตระเตรียมเพื่อดำเนินการ หรือเพื่อใช้ในกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์[60]

---

[59] ปรากฏตามตามมาตรา 4 วรรค 5 ของพิธีสารของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

(b) transports on board a ship :

(i) any explosive or radioactive material knowing that it is intended to be used to cause, or in a threat to cause with or without a condition, as is provided for under national law, death or serious injury or damage for the purpose of intimidating a population, or compelling a government or an international organization to do or to abstain from doing any act ; or

(ii) any BCN weapon, knowing it to be a BCN weapon as defined in article 1 ; or

(iii) any source material, special fissionable material, or equipment or material especially designed or prepared for the processing, use or production of special fissionable material, knowing that it is intended to be used in a nuclear explosive activity or in any other nuclear activity not under safeguards pursuant to an IAEA comprehensive safeguards agreement ; or

(iv) any equipment, materials or software or related technology that significantly contributes to the design, manufacture or delivery of a BCN weapon, with the intention that it will be used for such purpose.

[60] การกระทำเพื่อขนส่งวัตถุดิบต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์จะไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ หากการขนส่งดังกล่าวเป็นการขนส่งจากผืนแผ่นดิน หรือไปยังผืน

- วัสดุ หรืออุปกรณ์ หรือเครื่องมือใดๆ หรือซอฟท์แวร์ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีซึ่งสามารถออกแบบ หรือผลิต หรือจัดส่งอาวุธชีวภาพ

อย่างไรก็ดี นอกจากความผิดดังกล่าวข้างต้นใน 4 ลักษณะที่รัฐภาคีสามารถนำตัวผู้กระทำการดังกล่าวมาลงโทษได้แล้ว ยังมีการกระทำในอีกลักษณะหนึ่งที่รัฐสามารถที่จะเอาผิดกับผู้กระทำการได้ คือ กรณีของการพยายาม การเข้าร่วม การจัดการติดต่อบุคคลอื่นให้มากระทำการ การกระทำการโดยกลุ่มบุคคล หรือการดำเนินการเพื่อให้ความรู้แก่บุคคล เพื่อกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988[61] ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกรณีของการพยายามกระทำความผิด หรือการจัดการติดต่อบุคคลเพื่อให้มากระทำความผิดนี้ล้วนแต่ไม่ใช่การกระทำการอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลโดยตรง หากแต่ตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้กลับบรรจุความผิดของการพยายามความผิดเอาไว้ให้รัฐต่างๆ สามารถลงโทษผู้กระทำได้ ซึ่งนับว่าเป็นการดีต่อการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

แผ่นดิน หรือเป็นการขนส่งภายใต้การควบคุมของรัฐภาคีของอนุสัญญาเพื่อการต่อต้านในการใช้อาวุธนิวเคลียร์

[61] ปรากฏตามมาตรา 3 วรรค 2 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence if that person :

(i) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1 ; or

(ii) abets of the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence ; or

(iii) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraph (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

(ข) องค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่มุ่งกระทำโดยละเมิดต่อสิ่งปลูกสร้างถาวร[62]ซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

ตามที่ได้มีการประกาศใช้อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ขึ้น เพื่อมุ่งเน้นไปยังการปราบปรามและป้องกันการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และอันตรายต่อเรือ และบุคคลบนเรือ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้โดยสารบนเรือ หรือลูกเรือ อย่างไรก็ตามการกระทำอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหาย และเดือดร้อนดังกล่าวนั้นมิได้เกิดขึ้นเฉพาะกับเรือ หรือบุคคลซึ่งอยู่ในเรือเท่านั้น หากแต่บางกรณีผู้กระทำการก็ได้มุ่งทำลายไปยังสิ่งอื่น เช่น ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่บนบริเวณไหล่ทวีปด้วย ดังนั้นจึงได้มีการพิจารณาร่าง และประกาศพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf 1988) ขึ้นเพื่อเป็นการขยายขอบเขต และการบังคับใช้ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 เพื่อให้นำมาบังคับใช้กับการกระทำอันละเมิดต่อกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือฐานขุดเจาะซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปได้

อนึ่ง สำหรับองค์ประกอบ หรือลักษณะแห่งการกระทำที่มุ่งกระทำโดยละเมิดต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป พิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้ระบุเอาไว้ถึงขอบเขต และการบังคับใช้ของพิธีสารฯ รวมทั้งได้กำหนดเอาไว้ถึงการกระทำที่ถือเป็นความผิดตามพิธีสารฯ ว่าการกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่บุคคลผู้กระทำการกระทำลงไปโดยมีเจตนา รวมทั้งรู้ว่าการกระทำของตนเป็นการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และได้กระทำการในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การกระทำซึ่งมุ่งกระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปโดยตรง

การกระทำอันถือเป็นความผิดตามพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 อาจมีได้มากมายหลายลักษณะ โดยหนึ่งในหลายๆ ลักษณะก็คือการมุ่งกระทำโดยตรงต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปโดยตรง ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

---

[62] สิ่งปลูกสร้างถาวร หมายความถึง เกาะเทียม หรือการติดตั้ง หรือโครงสร้างใดๆ ที่มีลักษณะคงทนถาวร และได้ทำการก่อสร้างให้ติดกับพื้นทะเลอันมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบเสาะ หรือค้นหาทรัพยากร หรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจอื่นๆ (ปรากฏตาม Article 1 Paragraph 2 of Protocol of 2005 to the 1988 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf)

(ก) ทำการเข้าครอบครอง หรือควบคุมเหนือสิ่งปลูกสร้างถาวรโดยใช้กำลัง หรือการบังคับข่มขู่ หรือการกระทำอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน[63]

(ข) ทำลายซึ่งสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งปลูกสร้างถาวร ซึ่งการกระทำดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย[64]

(ค) การจัดวาง หรือมีเหตุให้ต้องจัดวาง หรือกระทำการใดๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งอุปกรณ์เสริมต่างๆ อันน่าจะเป็นการทำลายซึ่งสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือน่าจะเป็นการก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย[65]

2) การกระทำซึ่งมุ่งกระทำต่อบุคคลเพื่อทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

การกระทำที่เป็นการกระทำการอันละเมิดต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนบริเวณไหล่ทวีปนั้น ในบางครั้งกลุ่มผู้กระทำความผิดอาจไม่ได้กระทำโดยตรงต่อตัวสิ่งปลูกสร้างถาวร หากแต่กระทำการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องแทน ทั้งนี้ ในพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ได้กำหนดเอาไว้โดยชัดเจนถึงองค์ประกอบความผิดของการกระทำที่มุ่งกระทำต่อบุคคลเพื่อทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ดังนี้

---

[63] ปรากฏตามมาตรา 2 วรรคแรก ข้อ a ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally :

(a) seizes or exercises control over a fixed platform by force or threat thereof or any other form of intimidation ; or

[64] ปรากฏตามมาตรา 2 วรรคแรก ข้อ c ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally :

(c) destroys a fixed platform or causes damage to it which is likely to endanger its safety ; or

[65] ปรากฏตามมาตรา 2 วรรคแรก ข้อ c ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally :

(d) places or causes to be placed on a fixed platform, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that fixed platform or likely to endanger its safety.

(ก) การใช้ความรุนแรงกับบุคคลซึ่งอยู่ ณ สิ่งปลูกสร้างถาวร ซึ่งการกระทำดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย[66]

(ข) กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทำการบังคับขู่เข็ญเพื่อให้บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรได้[67]

(ค) ทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บหรือทำการฆ่าบุคคลอื่นเพื่อจะทำให้การกระทำตามที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ ได้เกิดขึ้น[68]

3) การกระทำที่มุ่งกระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปในลักษณะอื่นๆ

การกระทำที่มุ่งกระทำต่ออันตรายของสิ่งปลูกสร้างถาวรนั้น นอกจากจะกระทำโดยตรงต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป และกระทำต่อบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบายไปข้างต้นแล้ว พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ก็ยังได้กำหนดไว้ถึงการกระทำซึ่งถือไว้ว่าเป็นการกระทำความผิดเพิ่มเติม ดังนี้

---

[66] ปรากฏตามมาตรา 2 วรรคแรก ข้อ b ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally :

(b) performs an act of violence against a person on board a fixed platform if that act is likely to endanger its safety ; or

[67] ปรากฏตามมาตรา 2 วรรค 2 ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence if that person threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraphs 1(b) and (c), if that threat is likely to endanger the safety of the fixed platform

[68] ปรากฏตามมาตรา 2 ter ข้อ a ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence within the meaning of this Protocol if that person :

(a) unlawfully and intentionally injures or kills any person in connection with the commission of any of the offences set forth in article 2, paragraph 1, article 2 bis ; or

(ก) กระทำการใดๆ เพื่อปลุกระดมคน หรือบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศเพื่อให้กระทำการ หรือยินยอมที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อไปนี้[69]

- ใช้กำลังบนสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรโดยอาศัยระเบิด, อุปกรณ์รังสี, อาวุธชีวภาพในลักษณะอันเป็นเหตุ หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต บาดเจ็บสาหัส หรือความเสียหายใดๆ ขึ้น
- ขนส่งซึ่งน้ำมัน, ก๊าซธรรมชาติเหลว หรือวัตถุอันตรายอื่นๆ ซึ่งไม่อยู่ในความหมายของข้อ (ก) จากสิ่งปลูกสร้างถาวรในจำนวน หรือความเข้มข้นซึ่งอันเป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือบาดเจ็บสาหัส
- ข่มขู่ให้มีการกระทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อข้างต้น

(ข) การจัดให้กลุ่มบุคคลดำเนินการเพื่อกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้[70]

---

[69] ปรากฏตามมาตรา 2 bis ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person commits an offence within the meaning of this Protocol if that person unlawfully and intentionally, when the purpose of the act, by its nature or context, is to intimidate a population or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act :

(a) uses against or on a fixed platform or discharges from a fixed platform any explosive, radioactive material or BCN weapon in a manner that causes or is likely to cause death or serious injury or damage ; or

(b) discharges, from a fixed platform, oil, liquefied natural gas, or other hazardous or noxious substance, which is not covered by subparagraph (a), in such quantity or concentration that causes or is likely to cause death or serious injury or damage ; or

(c) threatens with or without a condition, as is provided for under national law, to commit an offence set forth in subparagraph (a) or (b)

[70] ปรากฏตามมาตรา 2 ter ข้อ e ของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

Any person also commits an offence within the meaning of this Protocol if that person :

(e) contributes to the commission of one or more offences set forth in article 2, article 2 bis or subparagraph (a) or (b) of this article, by a group of persons acting with a common purpose, intentionally and either :

(i) with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of he group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in article 2 or 2 bis ; or

- โดยมีวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายทางอาญา หรือการกระทำการทางอาญา และการกระทำดังกล่าวที่ทำขึ้นนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำตามที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ
- โดยการให้ความรู้กับกลุ่มบุคคลเพื่อดำเนินการตามที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ

(ค) การพยายามกระทำความผิด การเข้าร่วม หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำตามที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ

และเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของการกระทำที่เป็นความผิดตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และ พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 แล้วจะเห็นว่าประเภทของการกระทำที่ถือเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ จะมี 3 ลักษณะ คือ

1. การกระทำที่มุ่งกระทำการเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือ หรือบุคคลบนเรือ หรือสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป
2. การกระทำการใดๆ เพื่อบีบบังคับให้บุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา องค์การของรัฐ รัฐบาล หรือแม้กระทั่งองค์การระหว่างประเทศ กระทำการเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือ หรือบุคคลบนเรือ หรือสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป
3. การพยายามกระทำความผิดเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือ หรือบุคคลบนเรือ หรือสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป

ดังนั้นเมื่อพิจารณาลักษณะ หรือองค์ประกอบของการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ละพิธีสารฯ แล้วจะเห็นได้ว่าการกำหนดการกระทำซึ่งเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ฉบับนี้ได้มีความแตกต่างกับการกำหนดองค์ประกอบความผิดในอนุสัญญาฉบับอื่นๆ หรือแม้กระทั่งกฎหมายภายในของรัฐโดยส่วนมาก เนื่องจากว่าอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ฉบับนี้มีการกำหนดให้การกระทำความผิดในขั้นพยายามถือเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ รัฐต่างๆ สามารถที่จะลงโทษ และดำเนินการตามกฎหมายได้ และการบัญญัติดังกล่าวก็จะส่งผลให้การดำเนินการเพื่อป้องกัน และปราบปรามน่าจะได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(ii) in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in article 2 or 2 bis

2.2 สิทธิ และหน้าที่ทางวิธีสบัญญัติของประเทศภาคีต่างๆ ที่มีต่ออนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

ตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น นอกจากจะกำหนดเอาไว้ถึงหน้าที่ของประเทศภาคีที่ต้องปฏิบัติในด้านสารบัญญัติแล้ว ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวยังได้กล่าวเอาไว้ถึงกระบวนการทางวิธีสบัญญัติซึ่งประเทศภาคีต้องกระทำ หรือปฏิบัติด้วย ทั้งนี้ กระบวนการทางวิธีสบัญญัติที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ จะมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1) <u>การจัดตั้ง การใช้อำนาจรัฐเพื่อนำตัวบุคคลผู้กระทำผิดมาลงโทษ</u>

การดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดซึ่งได้กระทำการตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น ตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ฉบับดังกล่าวได้กำหนดเอาไว้อย่างชัดแจ้งแล้วถึงหน้าที่ของประเทศภาคีในการใช้อำนาจรัฐของตน รวมไปถึงเขตอำนาจในการดำเนินการกับผู้ต้องสงสัย หรือผู้กระทำความผิด โดยได้กำหนดเอาไว้ว่ารัฐสามารถที่จะใช้อำนาจของตนได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) การดำเนินการกับเรือ หรือบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

การดำเนินการกับเรือซึ่งต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดตามที่ระบุในอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988ฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น รัฐภาคีมีสิทธิในการเข้าควบคุมเรือ หรือบุคคลที่ต้องสงสัยว่าได้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ทั้งนี้ ตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้ง 2 ฉบับ ได้กำหนดไว้ชัดแจ้งว่าการเข้าควบคุมเรือ หรือบุคคลนี้จะต้องเป็นไปตามหลักของกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ด้วย อาทิ กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล เป็นต้น โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวได้กำหนดหลักสำคัญเอาไว้คือ รัฐสามารถที่จะติดตามเรือ หรือควบคุมเรือที่ตนสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดหรือสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวพันกับการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ได้[71] หากแต่รัฐจะสามารถที่จะเข้าควบคุมเรือ หรือบุคคลได้ก็ต่อเมื่อมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

---

[71] ในกรณีทีมีการจัดการให้เจ้าหน้าที่ทำการเข้าสืบค้นเรือ หรือสอบสวนบุคคลบนเรือ และปรากฏภายหลังว่าเรือนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ

- รัฐนั้นเป็นเจ้าของธงซึ่งประจำที่เรือนั้น หรือเป็นรัฐที่เรือนั้นทำการจดทะเบียน หรือเป็นรัฐซึ่งเรือนั้นจอดอยู่
- เรือดังกล่าวเป็นเรือที่รัฐนั้นได้ทำการติดตามอย่างติดพันอย่างต่อเนื่อง และเรือยังอยู่ในทะเลอาณาเขต หรือยังคงแล่นอยู่ในเขตอธิปไตยของรัฐนั้น
- การเข้าควบคุมเรือ หรือบุคคลจะต้องปรากฏเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเรือ หรือบุคคลเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ หรือพิธีสารฯ หรือเป็นการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล

ทั้งนี้ การเข้าควบคุมเรือ หากรัฐสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ เกิดขึ้นบนเรือลำใด หรือรัฐสงสัยบุคคลคนหนึ่งคนใดว่าได้กระทำความผิด แต่รัฐไม่สามารถที่จะเข้าควบคุมเรือ หรือบุคคลดังกล่าวได้เอง รัฐนั้นสามารถขอความช่วยเหลือจากรัฐอื่นๆ ให้จับเรือ หรือบุคคลดังกล่าวที่ต้องสงสัยได้ และในการขอความช่วยเหลือดังกล่าวรัฐผู้ขอความช่วยเหลือจะต้องแจ้งให้รัฐผู้รับคำขอให้ทราบถึงชื่อของเรือ หมายเลขทะเบียนเรือ ท่าเรือปลายทางของเรือ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นอื่นๆ

และรัฐผู้รับคำขอจะมีสิทธิเข้าตรวจค้นเรือ หรือสอบสวนบุคคลที่อยู่บนเรือนั้น ทั้งนี้เพื่อดำเนินการสืบสวน และหาพยานหลักฐานว่ามีการกระทำความผิด หรือการกระทำใดๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามมาตรา 3 ของอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ หรือไม่ และภายหลังจากที่รัฐผู้รับคำขอทำการตรวจค้น และสอบสวนแล้ว รัฐผู้รับคำขอจะต้องแจ้งแก่รัฐผู้ขอ หรือรัฐเจ้าของธงเช่นกัน

อนึ่ง ในการดำเนินการของรัฐผู้รับคำขอดังกล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในลักษณะใด ตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ได้กำหนดเอาไว้ถึงมาตรการต่างๆ และข้อจำกัดต่างๆดังนี้[72]

(1) ต้องเป็นการกระทำโดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย หรือผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในท้องทะเล

(2) ต้องเป็นการกระทำที่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิมนุษยชนตามหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

(3) ต้องเป็นการกระทำที่ไม่ขัดต่อหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

และพิธีสารฯ หากมีความเสียหายเกิดแก่เรือลำดังกล่าว รัฐซึ่งทำการตรวจค้นจะต้องรับผิดชอบถึงความเสียหายดังกล่าวที่เกิดขึ้น

[72] ปรากฏตามมาตรา 8 bis ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

(4) การกระทำที่ได้กระทำลงต้องเป็นการกระทำอันมีวัตถุประสงค์เพื่อความปลอดภัยของเรือหรือสินค้าบนเรือเป็นสำคัญ

(5) การกระทำนั้นต้องไม่ขัดกับประโยชน์ทางการค้า และประโยชน์ในทางนิติบัญญัติของรัฐเจ้าของธง

(6) มาตรการใดๆ ที่นำมาใช้นั้นต้องเป็นมาตรการที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต้องเป็นที่แน่นอนว่าบุคคลที่ตนดำเนินการนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่ระบุในอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ

(ข) การจัดให้มีเขตอำนาจตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

หากมีการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีจะต้องดำเนินการเท่าที่จำเป็น และเหมาะสมเพื่อจัดให้มีเขตอำนาจของรัฐในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดขึ้น ทั้งนี้โดยรัฐภาคีอาจจัดให้มีเขตอำนาจสำหรับกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

- เป็นการกระทำโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นที่อยู่อาศัยในรัฐภาคีนั้น หรือ
- การกระทำดังกล่าวที่ได้กระทำขึ้นเป็นการกระทำที่ทำให้บุคคลของรัฐภาคีต้องถูกจับ ถูกข่มขู่ ถูกทำร้าย หรือถูกฆ่า หรือ
- เป็นการกระทำเพื่อบังคับ หรือข่มขู่ให้รัฐภาคีกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง[73] หรือ
- กรณีที่ผู้กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ ได้ปรากฏตัวภายใน หรือพบเห็นได้ในรัฐภาคี แต่รัฐภาคีดังกล่าวนั้นไม่สามารถที่จะส่งตัวผู้กระทำความผิดซึ่งความจริงแล้วตนต้องส่งตัวผู้กระทำความผิดนั้นไปยังรัฐอื่นซึ่งมีเขตอำนาจตามที่ระบุไว้ในข้อ (ก)-(ค) ได้ ไม่ว่าสาเหตุใดก็ตาม รัฐภาคีที่ผู้กระทำความผิดปรากฏตัวนั้นต้องดำเนินการเพื่อตั้งเขตอำนาจขึ้นมาโดยเร็ว[74] ทั้งนี้ ในการดำเนินการเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจในกรณีนี้ รัฐภาคีผู้จัดตั้งเขตอำนาจขึ้นจะต้องส่งเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเพื่อให้มีคำพิพากษาโดยไม่ชักช้า

---

[73] ปรากฏตาม มาตรา 6 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

[74] ปรากฏตาม มาตรา 6 วรรค 3 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐภาคีต่างๆ ได้ดำเนินการจัดตั้งเขตอำนาจขึ้นแล้ว สิ่งที่รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องคำนึงถึงก็คือ เขตอำนาจที่ตนตั้งขึ้นนั้นจะต้องไม่กระทบถึงเขตอำนาจในการดำเนินการกับผู้ที่กระทำความผิดตามกฎหมายภายในของแต่ละรัฐภาคีเองด้วย[75] นอกจากนี้รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการตามเขตอำนาจที่ตนตั้งขึ้นโดยเคร่งครัด

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าการที่อนุสัญญากำหนดให้รัฐภาคีต่างๆ จัดตั้งเขตอำนาจขึ้นโดยมีเงื่อนไขเป็นสัญชาติของผู้กระทำความผิด หรือสัญชาติของเหยื่อผู้ถูกกระทำ หรือสถานที่ที่ปรากฏตัวผู้กระทำผิด ล้วนสอดคล้องกับหลักของกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดเอาไว้ว่าหลักที่ประเทศ หรือรัฐต่างๆ จะสามารถกำหนดเขตอำนาจได้ รัฐต่างๆ ต้องคำนึงถึงหลัก ดังต่อไปนี้

- *หลักสัญชาติ* โดยประเทศต่างๆ สามารถกำหนด หรือวางเขตอำนาจโดยอาศัยสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นตัวหลักในการพิจารณาตั้งเขตอำนาจ ทั้งนี้ หลักสัญชาติดังกล่าวจะแบ่งออกเป็นสัญชาติของผู้กระทำความผิด และสัญชาติของเหยื่อผู้ถูกกระทำ ทั้งนี้โดยให้ถือว่าประเทศที่เป็นเจ้าของสัญชาติทั้งของผู้กระทำความผิด และเหยื่อของการกระทำความผิด เป็นผู้มีอำนาจในการจัดตั้งเขตอำนาจ และสามารถดำเนินการต่างๆ เพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้
- *หลักดินแดน* โดยประเทศต่างๆ สามารถกำหนดเขตอำนาจโดยอาศัยหลักดินแดนได้ ทั้งนี้ให้ถือเอาพื้นที่เป็นจุดสำคัญ คือไม่ว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะเป็นใคร หรือผู้ที่เป็นเหยื่อแห่งการกระทำความผิดจะเป็นใคร หากว่าการกระทำวามผิดนั้นเกิดขึ้นในดินแดนของรัฐใดรัฐหนึ่ง รัฐนั้นย่อมมีเขตอำนาจในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้ หรือแม้กระทั่งกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลไร้สัญชาติ หากมีถิ่นที่อยู่ในรัฐใด รัฐนั้นก็มีเขตอำนาจในการดำเนินการใดๆ เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้

ประการสำคัญของการดำเนินการเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจ เหนือการกระทำความผิดตามที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้ ก็เพื่อที่จะดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ที่กระทำความผิดให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยรัฐภาคีผู้จัดให้มีเขตอำนาจจะต้องหามาตรการเพื่อมาดำเนินการกับผู้ที่กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวอย่างเที่ยงธรรม และยุติธรรมที่สุด นอกจากนี้ผู้ที่ถูกควบคุมตัวดังกล่าวข้างต้นจะต้องได้รับการประกันความชอบธรรมในการดำเนินคดีจากรัฐผู้มีเขตอำนาพิจารณาในทุกๆ ขั้นตอน รวมไปถึงการให้หลักประกันในสิทธิทั้งปวงสำหรับกรณีที่ผู้กระทำความผิดถูกดำเนินคดีตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่มีเขตอำนาจ

---

[75] ปรากฏตาม มาตรา 17 วรรค 5 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

จะเห็นได้ว่าการที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้เช่นนี้ก็เพื่อประโยชน์ของผู้ต้องหา หรือจำเลยซึ่งอาจถูกดำเนินคดีในรัฐภาคีอื่นซึ่งมิใช่รัฐที่ผู้ต้องหา หรือจำเลยนั้นถือสัญชาติอยู่ อันถือเป็นการช่วยลดความไม่เท่าเทียมกันของสิทธิ และการคุ้มครองที่จะได้รับของผู้ถูกดำเนินคดีซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชน

(ค) อำนาจของรัฐในการดำเนินการเมื่อพบผู้กระทำความผิด

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ได้กำหนดเอาไว้ถึงหน้าที่ของรัฐภาคีในกรณีที่รัฐภาคีพบตัวผู้กระทำความผิด หรือพบตัวผู้ต้องหาไว้ว่ารัฐภาคีที่ผู้กระทำความผิด หรือผู้ต้องหาได้ปรากฏตัวจะต้องดำเนินการเพื่อคุมขังบุคคลดังกล่าวเอาไว้[76] หรือใช้มาตรการใดๆ ที่จำเป็นเพื่อทำให้บุคคลเหล่านั้นยังอยู่ในดินแดนของตนต่อไป ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อไป[77]

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐภาคีจะมีสิทธิในการดำเนินการเพื่อคุมขังบุคคลผู้กระทำความผิด หรือผู้ต้องหา หากแต่บุคคลที่ถูกคุมขังดังกล่าวยังคงเอาไว้ซึ่งสิทธิในลักษณะต่างๆ อาทิ สิทธิในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐอันตนมีสัญชาติอยู่ซึ่งอยู่ใกล้ที่สุดโดยไม่ชักช้า และสิทธิในการได้รับการเข้าเยี่ยมจากผู้แทนของรัฐของตน เป็นต้น อันเป็นสิทธิที่นานาประเทศในโลกล้วนให้การยอมรับ และถือได้ว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ผู้ต้องหา หรือจำเลยจะเรียกร้องได้

ในกรณีที่มีการสอบสวนผู้ต้องหาหรือจำเลย ก็ให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามกฎหมายภายในของรัฐที่พบผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยไม่ชักช้า และเมื่อทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสร็จแล้วก็ให้รัฐภาคีที่ทำการสอบสวนแจ้งรายงานการสอบสวนดังกล่าวไปยังรัฐที่ได้จัดตั้งเขตอำนาจรัฐ และรัฐที่มีความสนใจโดยไม่ชักช้า และระบุว่าตนสมประสงค์ที่จะดำเนินคดีหรือไม่

---

[76] ในกรณีที่รัฐภาคีนำตัวผู้กระทำความผิดเข้าสู่การคุมขังตามที่ระบุในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ รัฐภาคีจะต้องทำการแจ้งให้รัฐซึ่งมีเขตอำนาจในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทราบ เพื่อให้การดำเนินการทางอาญาเป็นไปโดยไม่ชักช้า

[77] ปรากฏตาม มาตรา 7 วรรค 1 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

2.3 การดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นของประเทศภาคี

หากรัฐภาคีของอนุสัญญาฯ เกิดข้อพิพาทระหว่างกันอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุสัญญา และพิธีสารฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดๆ ก็ตาม รัฐภาคีที่เป็นคู่กรณีกันนั้นจะต้องจัดให้มีการเจรจาเพื่อประนีประนอม และทำการตกลงระหว่างกันถึงข้อพิพาทที่เกิดขึ้นดังกล่าว เพื่อให้ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนั้นยุติโดยเร็วที่สุด แต่หากว่าการเจรจาที่คู่กรณีได้จัดให้มีขึ้นนั้นไม่สามารถทำให้ข้อพิพาทยุติลงได้ไม่ว่าด้วยสาเหตุใด ให้คู่กรณีตั้งคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการขึ้นร่วมกันเพื่อพิจารณาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นดังกล่าว อนึ่ง หากพ้นระยะเวลา 6 เดือนนับแต่วันที่มีคำขอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการแล้ว คู่กรณีที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทยังคงไม่สามารถจะจัดตั้งคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการได้ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด ให้คู่กรณีทั้งหมดนำข้อพิพาทนั้นขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศที่มีเขตอำนาจ[78]

อย่างไรก็ตามหากคู่กรณีซึ่งเป็นรัฐภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาทดังกล่าวข้างต้นได้ตั้งข้อสงวนเอาไว้ว่าตนไม่ขอผูกพันกับข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ในส่วนของการระงับข้อพิพาทดังที่กล่าวมาแล้ว โดยได้ทำการส่งข้อสงวนของตนไปสู่สำนักงานเลขาธิการองค์การทางทะเลระหว่างประเทศแล้ว ตามอนุสัญญาฯ ให้ถือว่าคู่กรณีในข้อพิพาทดังกล่าวที่เกิดขึ้นทุกฝ่ายไม่จำเป็นต้องผูกพันกับวิธีการระงับข้อพิพาทดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้ให้ขึ้นกับดุลยพินิจ และการตัดสินใจร่วมกันของคู่กรณีนั้นเอง

2.4 สิทธิ และหน้าที่ของประเทศภาคีในการให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน

ในอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ได้ระบุเอาไว้ถึงสิทธิ และหน้าที่ของรัฐภาคีในการให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐภาคีไว้โดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ ในการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวจะแบ่งออกเป็น

2.4.1 <u>การให้ความช่วยเหลือในด้านพยานหลักฐาน</u>

ในส่วนของพยานหลักฐานต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 นั้น รัฐภาคีมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือรัฐอื่นๆ ในการจัดเตรียมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ เพื่อให้การดำเนินการทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง และยุติธรรม

---

[78] ปรากฏใน มาตรา 16 วรรค 1 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

ทั้งนี้ การให้ความช่วยเหลือในการรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าว[79] รัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลืออย่างสุดความสามารถ โดยให้ระดับความช่วยเหลือนั้นเป็นไปตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ของอนุสัญญาที่ตนเข้าเป็นภาคี หรือข้อตกลงที่ตนมีเกี่ยวกับการช่วยเหลือทางด้านพยานหลักฐาน อย่างไรก็ตาม หากรัฐใดไม่มีอนุสัญญา หรือข้อตกลงอันเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือทางด้านพยานหลักฐาน ให้รัฐภาคีดังกล่าวดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดยปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในของตน[80]

และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดในรัฐภาคีหนึ่งรัฐภาคีใด แต่การดำเนินการทางอาญา หรือการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดจะต้องทำลงในอีกรัฐภาคีหนึ่ง หากว่ารัฐภาคีที่มีการดำเนินการทางอาญานั้นได้ทำการร้องขอข้อมูล หรือพยานหลักฐานใดๆ เกี่ยวกับการกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลผู้กระทำความผิด หรือข้อมูลอื่นใดเพื่อประกอบการสืบสวน หรือสอบสวน หรือการพิจารณา หรือการลงโทษผู้ที่กระทำความผิด ข้อมูลต่างๆ ที่ถูกร้องขอต้องส่งไปยังรัฐที่มีอำนาจในการดำเนินการทางอาญา เมื่อ

(ก) บุคคลผู้ที่จะได้รับการพิจารณาคดีความได้ให้ความยินยอมแล้ว

(ข) องค์กรผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการตกลงร่วมกันเพื่อส่งมอบข้อมูลระหว่างกัน[81]

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารัฐภาคีต่างๆ ของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ ล้วนมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับพยานหลักฐานต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยรัฐภาคีมีหน้าที่จะต้องจัดเตรียมพยานหลักฐาน และข้อมูลต่างๆ เพื่อให้การดำเนินการเพื่อลงโทษผู้ที่กระทำความผิดทำได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่าการดำเนินการเพื่อส่งมอบพยานหลักฐานระหว่างรัฐภาคีด้วยกันจะประกอบด้วยการส่งมอบพยานหลักฐานใน 2 ลักษณะ ดังนี้

(1) การดำเนินการส่งมอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้แก่รัฐภาคีที่จับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ ในการส่งพยานหลักฐานในลักษณะนี้รัฐภาคีผู้ได้รับการร้องขอจะต้องดำเนินการส่งให้อีกรัฐภาคีหนึ่งที่ทำการร้องขอโดยไม่ชักช้า

---

[79] ปรากฏตาม มาตรา 11 วรรค 1 ของพิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

[80] ปรากฏตาม มาตรา 11 วรรค 2 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

[81] ปรากฏตาม มาตรา 11 วรรค 2 ของพิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

(2) การดำเนินการส่งมอบพยานหลักฐานให้กับรัฐอื่นในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดในรัฐใดรัฐหนึ่ง แต่ได้ปรากฏตัว ณ อีกรัฐหนึ่ง และรัฐที่ผู้กระทำความผิดได้ปรากฏตัวจับตัวผู้กระทำความผิดเอาไว้ได้ และต้องการที่จะดำเนินการลงโทษ หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อพิจารณาความผิด รัฐที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นจะต้องส่งมอบข้อมูล และพยานหลักฐานต่างๆ ให้กับอีกรัฐหนึ่งตามที่ได้ร้องขอ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

2.4.2 <u>การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดน</u>

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ได้กำหนดเอาไว้ถึงหน้าที่ของรัฐภาคีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนไว้ โดยแบ่งออกเป็น หน้าที่ของรัฐผู้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หน้าที่ของรัฐผู้รับผู้ร้ายข้ามแดน และบทบัญญัติเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทั้งนี้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(ก) หน้าที่ของรัฐผู้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน[82]

ผู้ควบคุมเรือซึ่งชักธงของรัฐภาคี อาจทำการส่งบุคคลซึ่งตนเองมีหลักฐานอันพึงเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ ไปยังรัฐภาคีที่มีเขตอำนาจในการดำเนินการ หรือพิพากษาผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ในการส่งบุคคลไปยังรัฐภาคีที่มีเขตอำนาจ ("รัฐผู้รับ")นั้น รัฐภาคีซึ่งส่งตัวผู้กระทำความผิดต้องแจ้งไปยังรัฐผู้รับถึงความประสงค์ของตนในการส่งตัวผู้กระทำความผิด สาเหตุแห่งการส่งตัว ทั้งนี้โดยต้องแจ้งก่อนหน้าที่ตนจะเข้าไปในทะเลอาณาเขตของรัฐผู้รับ

อนึ่ง นอกจากนี้ผู้ควบคุมเรือยังคงมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือในการส่งมอบพยานหลักฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และเป็นหลักฐานที่ตนมีอยู่ในความครอบครองให้แก่รัฐผู้รับด้วย

หน้าที่ของผู้ควบคุมเรือตามอนุสัญญาฯ ในกรณีนี้ จะเห็นได้ว่าผู้ควบคุมเรือจะมีสิทธิในการส่งบุคคลที่ได้กระทำความผิดไปยังรัฐภาคีที่มีอำนาจได้เองโดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องผ่านองค์กร หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีดังกล่าวค่อนข้างเป็นบทบัญญัติที่แตกต่างจากที่กำหนดเอาไว้ในกฎหมายการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่กำหนดเอาไว้โดยทั่วไป ซึ่งกำหนดว่าผู้มีสิทธิในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะมีเพียงรัฐบาล หรือองค์กรของรัฐเท่านั้น

---

[82] ปรากฏตาม มาตรา 8 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

(ข) *หน้าที่ของรัฐผู้รับผู้ร้ายข้ามแดน*

เมื่อรัฐผู้รับยอมรับการส่งตัวผู้ต้องหาซึ่งรัฐภาคีอื่นส่งตัวมา[83] รัฐผู้รับมีหน้าที่จะต้องดำเนินการ หรือปฏิบัติกับผู้ต้องหาในลักษณะเดียวกันกับรัฐผู้ส่งที่พบตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย เช่น วิธีการในการสอบสวนผู้ต้องหา มาตรการคุ้มครองสิทธิผู้ต้องหา เป็นต้น

ทั้งนี้ รัฐผู้รับซึ่งได้ยอมรับการส่งตัวผู้ต้องหาอาจทำการส่งตัวผู้ต้องหากลับได้โดยทำการร้องขอรัฐผู้ส่งให้รับตัวผู้ต้องหากลับคืนหากรัฐผู้ส่งยินดีที่จะดำเนินการตามคำขอ รัฐผู้ส่งก็จะต้องปฏิบัติกับผู้ต้องหาอย่างเป็นธรรมด้วย อย่างไรก็ตาม หากรัฐผู้ส่งปฏิเสธการรับคำขอส่งตัวผู้ต้องหากลับคืน รัฐผู้ส่งต้องแจ้งสาเหตุ และเหตุผลในการปฏิเสธให้ทราบด้วย

2.4.3 <u>การให้ความร่วมมือระหว่างกันในการดำเนินการเพื่อป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล</u>

บรรดานานาประเทศที่เป็นภาคีของทั้งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988ฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ต่างมีหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ อนึ่ง ตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ได้กำหนดเอาไว้ถึงการให้ความร่วมมือของประเทศภาคีดังต่อไปนี้

(ก) การให้ความร่วมมือในการป้องกันในส่วนของการกระทำตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของอนุสัญญาฯ โดยประเทศภาคีจะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการในสิ่งต่างๆ ดังนี้[84]

- จัดให้มีซึ่งมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการตระเตรียมการให้มีการกระทำความผิดของผู้ก่อการร้ายซึ่งรวมทั้งการกระทำที่มุ่งกระทำในดินแดน และการกระทำนอกดินแดนของรัฐภาคี
- จัดให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารอันสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งการจัดให้มีซึ่งความร่วมมือระหว่างกันในด้านของการจัดการต่างๆ รวมไปถึงการ

---

[83] รัฐผู้รับไม่จำเป็นต้องรับตัวผู้ต้องหาที่รัฐภาคีอื่นส่งมาให้ทุกครั้งไป ทั้งนี้ หากรัฐผู้รับเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลที่รัฐผู้ส่งจะทำการส่งตัวนั้นไม่ได้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ

[84] ปรากฏในมาตรา 13 วรรคแรก ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

จัดให้มีมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็น และเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้การกระทำที่กำหนดในมาตรา 3 ของอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ เกิดขึ้น

(ข) หากการกระทำตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 เกิดขึ้น และการกระทำดังกล่าวทำให้การเดินเรือในน่านน้ำถูกรบกวน และทำให้การเดินเรือดังกล่าวล่าช้าลง รัฐซึ่งเป็นเจ้าของดินแดน หรือน่านน้ำซึ่งเรือ หรือผู้โดยสาร หรือลูกเรือปรากฏอยู่มีหน้าที่จะต้องดำเนินการหรือหามาตรการใดๆ ที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เรือ หรือผู้โดยสาร หรือลูกเรือเดินทางช้าลงโดยไม่มีเหตุอันสมควร[85]

(ค) รัฐภาคีต้องดำเนินการใดๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอันตรายต่างๆ และความยากในการจอดเรือในทะเล รวมไปถึงการค้นหาสินค้า และให้คำแนะนำถึงมาตรการที่เหมาะสมระหว่างรัฐภาคีด้วยกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับเรือมากขึ้น ทั้งเรือที่อยู่ในท่าเรือ และสถานที่อื่นๆ[86]

(ง) รัฐภาคีใด หากได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่นๆ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเรือซึ่งมีธงของรัฐภาคีที่ร้องขอนั้นได้รับการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ รัฐที่ได้รับการร้องขอต้องให้ความช่วยเหลือรัฐที่ร้องขอมามากเท่าที่ตนเองจะสามารถกระทำได้[87]

2.5 การพิจารณาเพื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

การพิจารณาเพื่อเข้าเป็นภาคีของทั้งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น รัฐที่ต้องการเข้าเป็นภาคีจะต้องปฏิบัติ และดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังนี้

---

[85] ปรากฏในมาตรา 13 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

[86] อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 85

[87] ปรากฏในมาตรา 8 bis วรรค 4 ของ พิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

2.5.1 <u>การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988</u>

อนุสัญญาฯ เปิดให้รัฐต่างๆ ที่เข้าร่วมประชุมระดับนานาชาติว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ได้ลงนามเพื่อเข้าเป็นภาคีตั้งแต่ในวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 1988 เป็นต้นมา รวมทั้งได้เปิดให้ประเทศ หรือรัฐอื่นๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมกับการประชุมดังกล่าวได้มีโอกาสลงนามเป็นภาคีของอนุสัญญาเช่นกัน โดยกำหนดให้ประเทศต่างๆ ได้ลงนาม ณ สำนักงานเลขาธิการองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ นับแต่วันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1988 จนถึงวันที่ 9 มีนาคม 1989 ทั้งนี้ หากว่าพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว อนุสัญญาฯ ยังคงเปิดช่องให้ประเทศต่างๆ ทำการภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้ต่อไป[88]

และในส่วนของพิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 นั้นซึ่งเป็นพิธีสารที่เข้ามาแก้ไขและเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดที่ระบุไว้ในอนุสัญญานั้นก็ได้กำหนดเอาไว้ถึงเรื่องของการเข้าเป็นภาคีของรัฐต่างๆ เอาไว้เช่นกัน โดยกำหนดให้รัฐต่างๆ ซึ่งได้ลงนามเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ แล้วเข้าเป็นภาคีของพิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 ได้นับแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2006 ไปจนถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2007 และหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวมาแล้วก็ยังคงเปิดช่องให้ประเทศต่างๆ ทำการภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้ต่อไป[89]

และวิธีการที่รัฐต่างๆ จะเข้ามาเป็นภาคีของทั้งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 หรือ พิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005 นั้นรัฐต่างๆ สามารถกระทำได้โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้[90]

---

[88] ปรากฏตาม มาตรา 17 วรรค 1 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

[89] ปรากฏตาม มาตรา 17 ของพิธีสารแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 2005

[90] ปรากฏตาม มาตรา 17 วรรค 2 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

(ก) การลงนามโดยปราศจากซึ่งข้อสงวนใดๆ ทั้งสิ้น และให้ถือเสมือนว่าการลงนามดังกล่าวนั้นเป็นการให้การยอมรับ หรือการให้สัตยาบัน[91]

(ข) การลงนามโดยยังมิได้ให้สัตยาบัน หรือการยอมรับใดๆ แต่รัฐจะให้สัตยาบัน หรือการยอมรับในภายหลัง

(ค) การให้การยอมรับอนุสัญญาฯ หรือพิธีสารฯ ดังกล่าว

2.5.2 <u>การเข้าเป็นภาคีของพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988</u>

พิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ได้เปิดให้รัฐต่างๆ ลงนามเพื่อเข้าเป็นภาคีที่กรุงโรม ในวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 1988 ณ สำนักงานใหญ่องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้การลงนามของประเทศภาคีต่างๆ ทำขึ้นในระหว่าง 14 มีนาคม ค.ศ. 1988 จนถึงวันที่ 9 มีนาคม ค.ศ. 1989 และหลังจากช่วงเวลาดังกล่าวพิธีสารฯ ฉบับนี้ยังคงเปิดให้รัฐต่างๆ สามารถที่จะให้สัตยาบันได้ต่อไปอีก

วิธีการที่รัฐต่างๆ จะแสดงเจตนาเพื่อที่จะผูกพันตนเข้าเป็นภาคีของพิธีสารฯ รัฐต่างๆ สามารถทำได้โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) การลงนามโดยปราศจากซึ่งข้อสงวนใดๆ ทั้งสิ้น และให้ถือเสมือนว่าการลงนามดังกล่าวนั้นเป็นการให้การยอมรับ หรือการให้สัตยาบัน[92]

(ข) การลงนามโดยยังมิได้ให้สัตยาบัน หรือการยอมรับใดๆ แต่รัฐจะให้สัตยาบัน หรือการยอมรับในภายหลัง

(ค) การให้การยอมรับอนุสัญญาฯ หรือพิธีสารฯ ดังกล่าว

ทั้งนี้ในปี ค.ศ. 2005 ได้มีการประกาศใช้พิธีสารสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005 ขึ้น เพื่อแก้ไข และเพิ่มเติมข้อความ หรือข้อกำหนดที่กำหนดไว้พิธีสารฯ ค.ศ.

---

[91] ก ารยอมรับ หรือการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ย่อมมีผลบังคับเมื่อรัฐได้ทำการบอกกล่าว หรือแจ้งไปยังสำนักงานเลขาธิการขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศแล้วเท่านั้น ทั้งนี้โดยปรากฏตาม มาตรา 17 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

[92] ก ารยอมรับ หรือการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ย่อมมีผลบังคับเมื่อรัฐได้ทำการบอกกล่าว หรือแจ้งไปยังสำนักงานเลขาธิการขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศแล้วเท่านั้น

1988 และพิธีสารฯ ค.ศ. 2005 นี้ ก็ได้มีการเปิดให้รัฐต่างๆ เข้าลงนามเพื่อเป็นภาคีนับแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2006 จนถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2007 โดยการลงนามเพื่อเข้าเป็นภาคีนั้น พิธีสารฯ ค.ศ. 2005 กำหนดให้วิธีการเดียวกันกับที่ใช้ในกรลงนามเพื่อเข้าเป็นภาคีของพิธีสารฯ ค.ศ. 1988 ซึ่งได้อธิบายไว้แล้วข้างต้น[93]

และการมีผลบังคับใช้ของพิธีสารนั้น[94] จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 90 วันโดยนับจากวันที่รัฐจำนวนตั้งแต่ 3 รัฐขึ้นไปทำการลงนามโดยไม่มีข้อสงวนใดๆ เสมือนหนึ่งการยอมรับ หรือการให้สัตยาบัน หรือการให้การรับรองให้กับพิธีสารฯ ดังกล่าว หรือให้คำมั่นว่าจะมีการยอมรับ หรือให้สัตยาบันนั้น

อย่างไรก็ตาม การมีผลบังคับใช้ของพิธีสารที่เกี่ยวข้อง หรือมุ่งบังคับใช้กับการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปนั้นหากเป็นพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 จะไม่สามารถใช้ได้หากอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 ยังไม่มีผลบังคับใช้ และหากเป็นพิธีสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005 จะไม่สามารถใช้ได้ หากว่าพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ยังไม่มีผลบังคับใช้[95]

เมื่อพิจารณาหลักการ และวิธีการซึ่งปรากฏตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้ง 4 ฉบับข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าสาระสำคัญ และบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดถึงองค์ประกอบความผิดในลักษณะต่างๆ หน้าที่ของรัฐภาคีทั้งหน้าที่ตามกฎหมายสารบัญญัติ และกฎหมายวิธีสบัญญัติ อาทิ การดำเนินการเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดน การดำเนินการเพื่อการสอบสวนผู้ต้องหา การให้ความร่วมมือของรัฐภาคี เป็นอย่างไร

---

[93] ปรากฏตาม มาตรา 8 ของพิธีสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005

[94] ปรากฏตาม มาตรา 6 ของพิธีสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005

[95] ปรากฏตาม มาตรา 9 ของพิธีสารแห่งพิธีสารเพื่อการปราบปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 2005

อย่างไรก็ดี เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม และการต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ในการเข้าเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น หากประเทศไทยจะทำการพิจารณาเพื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าว ประเทศไทยเองก็จำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงรายละเอียดที่บัญญัติเอาไว้ตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวอย่างละเอียดด้วย โดยการพิจารณาดังกล่าวอาจเป็นการพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้อง ของประเทศไทยว่ากฎหมายในปัจจุบันที่ประเทศมี และประกาศใช้บังคับนี้ สอดคล้องแค่ไหน เพียงใดกับเนื้อหาสาระสำคัญของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ เพื่อทำให้การปรับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพมากขึ้น และในการพิจารณาถึงความเกี่ยวพัน และความสอดคล้องกันระหว่างกฎหมายไทย และเนื้อหาสาระสำคัญ หรือบทบัญญัติตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น จะกล่าวในบทต่อไป